

NOVI TAKTNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

NAŠ PRISPEVEK

Večino ljudi moti neurejenost, nestabilnost, neodgovornost, ležernost. Moti jih posebno takrat, kadar ti pojavi povzročajo socialno, ekonomsko in politično negotovost, ko začnejo ogržati njihove pravice v odločanju, vplivanju, delitvi dohodka itd. Navadili smo se živeti v demokraciji, samoupravljanju in socializmu. Zdi se nam, da nam tega nobeden ne more vzeti, pa čeprav še nismo z vsem zadovoljni.

21. seja Predsedstva ZMJ in govori tovariša Tita pa so nam zelo odkriti in jasno pokazali, da moramo marsikaj sami spremeniti.

Celjski komunisti so v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih organizirali zelo odprte razgovore o stališčih 21. seje. Komunisti so ocenili, da so bili Titovi govori zelo dobro sprejeti med delovnimi ljudmi. Zahtevali so, da se politično oceno in stališča tovariša Tita ter predsedstva ZKJ dosledno spoštuje, upošteva in realizira na vseh nivojih. Rekli so, da je premalo, če damo tej oceni in smeri manjše podporo, ne da bi jo upoštevali in vnašali v akcijske in delovne programe vseh organiziranih družbenih sil, posebno še organizacij ZK. Obsodili so dosedanjo prakso, da je moral Tito od Splita do danes stalno izpostavljati svoj ugled in avtoriteto, da bi se premostile krizne situacije v Jugoslaviji. Ko pa so se stvari začasno umirile, je teklo spet vse po starem. Veliko odgovornost za to nosijo najvišji forumi ZKJ in posamezni odgovorni komunisti v teh forumih. Takšna nedoslednost v najvišjih organih ZKJ je pognala ko enine tudi v bazi. Komunisti v organizacijah so samokritično ocenili tudi lastno dejavnost. Ugotovili so, da so bili preveč popustljivi do pojavov teokratizma in birokratizma, skratka do vsega, kar je hotelo počasi a vztrajno prevzemati samoupravne pravice delovnih ljudi v svoje roke. Premalo so se tudi idejno-politično usposabljali za spopade s temi pojavi. Posebno še zaradi tega, ker so tudi med njimi nosilci takih pogledov.

V delovnem pogledu 21. seja predsedstva ZKJ ni presenetila celjskih komunistov. So sredi realizacije pomembnih nalog, ki stojijo pred celjsko komuno. Srednjeročni razvojni program, družbena in ekonomska integracija, samoprisepek za otroško varstvo in osnovne šole so Obveznosti, ki bodo zantevale veliko naporov, enotnosti in odgovornosti celjskih komunistov s takim načinom dela pa bomo tudi dali največji prispevek k realizaciji stališč 21. seje predsedstva ZKJ

STANE SENIČAR

VARIANTE HITRE CESTE

- KRITIKA STROKOVNIM SLUŽBAM IN CESTNEMU SKLADU SLOVENIJE
- ODLOČILI SO SE ZA SKRAJNO SEVERNO VARIANTO HITRE CESTE. SAMO TAKO BI BILA BODOČE CELJE IN POVRŠINE V SAVINJSKI DOLINI NAJMANJ OŠKODOVANE

Dolgo se že križajo kopja in misli o tem, kako bo potekala hitra cesta na celjskem območju. Varianta sledi varianti in vsaka ima še nekaj podvariant. V ponedeljek pa je bil v Celju sestanek, ki prav gotovo pomeni odločen korak naprej pri razrešitvi problemov okoli bodoče trase hitre ceste. Udeležili so se ga predstavniki družbeno političnega življenja Celja in Zalca ter posameznih strokovnih služb.

Inž. DUŠAN BURNIK, ki je sestanek vodil, je uvodoma poudaril, da razpravljajo v tako širokem sestavu zato, da bi lahko čimbolje osvetlili stališča in razloge, ki zagovarjajo to ali ono varianto. Poleg tega je nastopil trenutek, ko bo potrebno odločno povedati, za kaj smo in za kaj nismo ter predloge sporočili cestnemu skladu.

Kot predsednik celjske občinske skupščine je povedal, da so ob vseh raznih materialnih in dokumentih v Celju vedno zagovarjali varianto, ki bo čimbolj odmaknjena od mesta Celja, ne samo sedanje, ampak tudi tistega, ki se bo razvijalo, in pri tem upoštevali, da bi trasa uničila čimmanj površin. Tako so se odločili za severno varianto, se pravi za cesto proti Savinjski dolini.

JOŽE JAN iz Zalca je dejal, da so tudi pri njih intenzivno spremljali dokumente o hitri cesti in da jim nikakor ne ustreza severna varianta zaradi vodnogospodarskih odškodnin in škode na kmetijskih površinah. Kmetijski kombinat je ugotovil, da so stroški severne variante drugačni — večji — kot to ugotavlja elaborat. Prihaja do občutnih razlik v korist južne variante, katero začelani tudi predlagajo. Menil je, da je potrebno ponovno preveriti podatke, ki ne ustrezajo resnici. Nismo pa pozabili na skrajno severno varianto, ki gre po obrobju doline, je dejal Jože Jan. Ta bi bila primerna tudi za Velenje in Mozirje.

Inž. Dušan Burnik je dejal, da južna varianta ne ustreza Celju, ker bi sekala mesto. Namreč — urbanistični razvoj mesta Celja predvideva stanovanjske soseske kjer jih danes ni, bodo pa čez petnajst let.

Podatki o izgubljenih površinah so izredno zanimivi. Pri njih je potrebno upoštevati razvoj Celja in tudi izredno dragocenost vsake, še

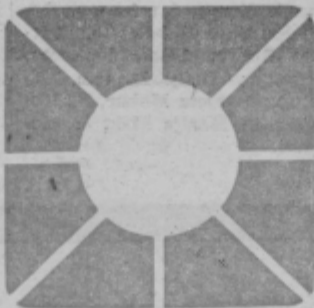
tako majhne površine, na kateri je mogoče pridelovati hmelj. Po južni varianti bi bilo uničenih 177 hektarjev, motenih pa 135 hektarjev površin. Pri severni varianti bi izgubili 205, motenih pa bi bilo 413 hektarjev. Pri skrajni severni varianti pa gre za izgubo 26 hektarjev površin ter 19 hektarjev drugih, manj pomembnih.

Inž. JURE SADAR je dejal, da so morali prej kot pasivni opazovalci vrisati južno varianto, ko imajo možnosti kreativnega sodelovanja pri izbiri bodoče trase, pa je drugače. Kritiziral je cestni sklad Slovenije, ki je gledal gradnjo bodoče ceste samo skozi dinar, ne da bi upošteval ostale pomembne dejavnike o razvoju posameznih območij. »Podprli smo severno varianto, vendar obstoji grenka slutnja, da se je sklad zopet odločal samo glede na sredstva,« je dejal inž. Sadar in zahteval, da sklad sprejme najustreznejšo in ne samo najcenejšo varianto.

Tudi drugi so bili mnenja, da je bil pristop sklada k izbiri variante izredno tehnokratski in cenjen samo skozi dinar.

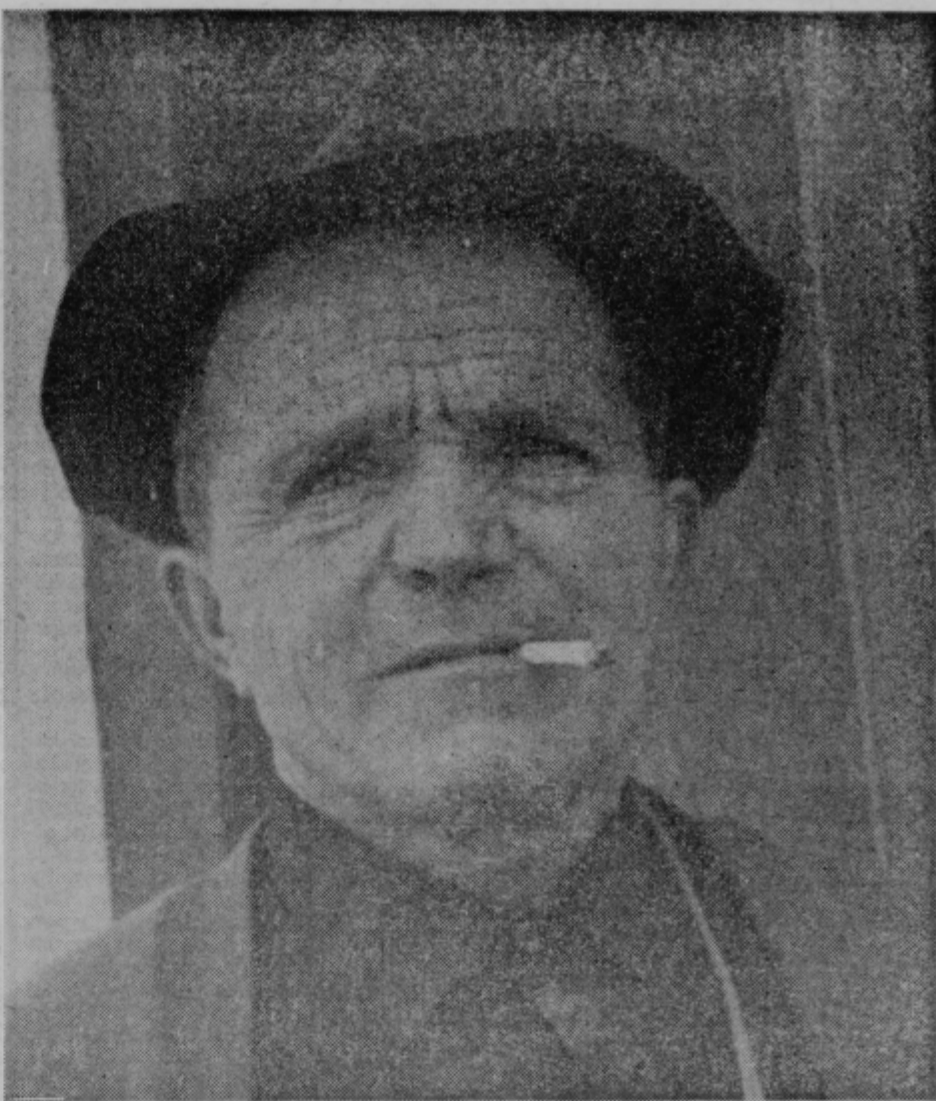
Inž. Dušan Burnik je zaključil sestanek z besedami: »Menim, da vsi želimo, da se to območje ugodno razvija. Zato lahko predlagamo cestnemu skladu severno varianto, ki bo še najmanj oškodovala zainteresirane. S tem pa ni izključena možnost za še kakšno boljše, ustreznejšo varianto.«

M. Seničar

VREME

Vreme bo precej ustaljeno, nočne temperature bodo nizke. Jasneje in hladneje bo. Megla v kotlinah.

JAKA ZURAJ, s Klak pri Pilštanju doma, je stari znanec domačij daleč naokoli. Njegov sloves gre tudi preko kozjanskih meja, zakaj tam, kjer stoji njegova domačija, je Kozjansko. Posebno veseli so Jake s Klak takrat, ko sneg pobeli travnike in njive. Tam od novembra, decembra, pa do februarja lahko vidite našega Kozjanca, kako jo maha s svežnjem pod pazduho po kolovozih in ozkih stezicah proti domačijam. Kaj je tisto pod pazduho, ve vsak otrok: ostro nabrušeni noži so, ki že od Jakovega šestnajstega leta povzročajo strah in trepet med za zakol godnimi kozjanskimi prašiči. Jaka ne ve natančno, koliko jih je spravil v klobase, pravi pa, da več sto. No, okoli trideset, štirideset vsako leto. Tudi letos, a manj — leta prihajajo, šestdeset jih bo kmalu imel. Samo sedem se jih je do sedaj »usmilil«, prav gotovo pa bo to število še povečal.

Srečno pot, Jaka, med kozjanskimi domačijami in veliko, veliko klobas!

MILENKO STRAŠEK

Celje

OBISK VIŠOKEGA GOSTA IZ MADŽARSKE

Včeraj je obiskal naše mesto tovariš Ban Kiroly, vodja sekcije propagandnega oddelka Centralnega komiteja socialistične delavske partije Madžarske. S predstavniki našega družbenega in političnega življenja je imel krajši razgovor s temo: X. kongres madžarske socialistične partije in naloge partije na področju ideologije in propagande.

VEČ ZA ŽENE

Pri delavski univerzi v Slovenskih Konjicah so organizirali sedem oddelkov raznih šol za izobraževanje odraslih. V oddelkih je vpisanih nad 150 rednih slušateljev. Največ od teh jih odpade na oddelek srednje komercialne šole, in sicer okoli 40. Ostali obiskujejo delovodski šoli lesne in kovinarske stroke, poklicno šolo za voznike motornih vozil, osnovno šolo za odrasle, oddelek ekonomske srednje šole in oddelek poklicne šole za usnjeno konfekcijo. V vseh oddelkih so predavanja začeli že jeseni 1971, le v šoli za usnjeno konfekcijo bodo z njimi pričeli šele 1. februarja 1972. Dekleta pa se bodo izobraževala za potrebe konfekcijskega obrata »KO-KO« industrijskega kombinata »KONNUS«.

Konjiška delavska univerza pa ima v tem času še dve skupini delavcev brez zaposlitve, ki se v ustreznih teča-

jih usposabljaajo za dela na manj zahtevnih delovnih mestih v lesno-predelovalni industriji za potrebe LIP Slovenske Konjice in za kovinsko-predelovalno industrijo, za potrebe kovaške industrije v Zrečah. Tečaj v Zrečah obiskuje nad 60 deklet in žena na tem območju, zlasti iz okoliških pohorskih predelov ter bližnjih naselij. Z izgradnjo nekaterih novih proizvodnih obratov in uvedbo večje števila novih delovnih mest, ki so primerna za ženske, je to za okolico Zreč velika pridobitev. Medtem ko so pred nekaj leti v proizvodnih delovnih obratih tvorili moški veliko večino, pa se ta odnos že spreminja. Že ob koncu leta 1970 in v prvi polovici leta 1971 je dobilo primerno zaposlitev več desetih žena in deklet, letos pa v podjetju predvidevajo, da bo za nove delavke kakih 40 do 50 ustreznih delovnih mest.

V. L.

z urednikove mize

Na tretji strani začnemo z novo rubriko Mladi govore o čem? O vsem, kar jih bomo povpraševali. Za danes bomo izbrali vprašanje — kaj zamerite starejšim?

Na uredniški mizi se je našlo mnogo pisem in prispevkov bralcev. V prihodnji številki bomo dali pismom bralcev več prostora. Samo nekateri ste zelo dolgi.

Prav vesela novica — vsak mesec nagradna križanka. V zadnji številki časnika v mesecu za pridne reševalce več dela in nagrad tudi.

Včeraj smo imeli v uredništvu prvo okroglo mizo — o krajevni samoupravi. Zapis s tega srečanja bomo objavili v 4. številki.

Dopisniki, ne pozabite. Danes se dobimo v našem uredništvu, da bomo malo pokramljali.

Dragi bralci, v današnji številki si preberite reportažo »Tri minute do tragedije«, pa zapis »Večica do življenja« in — prispevke »Otroci o samoprisevku«.

VAS UREDNIK

Celje

DEČEK UTONIL

Na Ljubečni so opuščenji glinokopi, v katerih se je v teh dneh nabrala voda. Imenujejo jih »Kraprove jame«.

MARTIN VERDEL, star štirj leta in pol, se je s sestrico Milico igral pred domačo hišo na Ljubečni. Starši so bili v mestu, v hiši pa je bila stara mati. Nemudoma je deček stekel z dvorišča preko polja proti jamam. Na snegu mu je spodrsnilo in padel je v jamo.

Sestrica je takoj pritekla, vendar je bilo že prepozno. Fantek je utonil.

RAZMETANI PREDALI NA ŠOLI

Vlomi v Celju in okolici se nadaljujejo. Pred dnevi je neznanj storilec obiskal osnovno šolo I. celjske čete. Kot vsi, je tudi ta iskal denar.

V šolo je prišel skozi kletno okno, na katerem je razbil steklo. V I. nadstropju je v pisarni tajništva šole nasilno odprl predale in njihovo vsebino zmetal na tla. Iz enega od predalov je ukradel 600 novih dinarjev. Enako je naredil tudi s predali v ravnateljstvu pisarni, kjer pa ni našel ničesar.

Pred tem je vlomil v osebni avtomobil MARJANA ROSINE iz Celja. Iz avtomobila je ukradel mapo z dokumenti. Odvrnil jo je na dvorišču osnovne šole, iz česar sklepajo, da je storilec isti.

Zidani most

SMRT MED TIRI

V nedeljo zvečer se je na železniški progi Zidani most — Celje zgodila nesreča s smrtnim izidom, ker je potnik sedel na napačni vlak.

55-letni MIRKO MARGIČ, doma iz Struge, delavec pri Splošnem gradbenem podjetju Hrastnik, je zvečer hotel domov in kupil vozno karto za relacijo Zidani most — Ludberg. Toda pri vstopu na vlak se je zmotil. Ko je opazil v vlaku, ki pelje proti Celju, je čakal na priložnost, da izstopi.

Vlak je res zaustavil in sicer pri uvoznem signalu v Rimskih Toplicah. Margič je izstopil v trenutku, ko je iz Celja prispel motorni vlak in ga zbil med tire. Zaradi hudih poškodb je Margič umrl na kraju nesreče.

Strojvodja motornega vlaka IVAN TEŽAK iz Ljubljane je udarec zaznal že med vožnjo, v Zidanem mostu pa je opazil sled. Takoj so sporočili v Rimske Toplice, od koder so na kraj nesreče poslali kretnika SILVA PINTARJA. Ta je našel Margiča mrtvega.

ZLOČINU JE SLEDILA KAZEN

13 OZIROMA 11 LET STROGEGA ZAPORA ZA E. PETKA IN J. ZEMETA

V petek, pretekli teden, je senat Okrožnega sodišča v Celju po dolgotrajni obravnavi izrekel kazni glavnima akterjema zločina, ki se je pripetil sredi marca lanskega leta v Zlatehah nad Sentjurjem

EDVARD PETEK in JOZE ZEME sta bila obtožena naklepnega uboja MARTINA LAZNIKA. Petek je bil obsojen v imenu ljudstva na 13, Zeme pa na 11 let strogega zapora.

Iz obsodbe je razvidno, da je Petek več kriv. Po dolgi obravnavi je bilo dokončno jasno, da je bil Petek tisti, ki je prvi udaril Laznika s sekuro po glavi. Zatem bi naj storil to tudi Jože Zeme. Stvar dolgo časa ni bila jasna, saj sta obtožena valila krivdo drug na drugega ali pa se izmikala z odgovorom: »Ne vem.«

Tako je še en strahoten zločin dobil svoj epilog. Sorazmerno mlada Petek in Zeme bosta morala del svojega življenja preživeti za rešetkami in dosti časa bosta imela za razmišljanje o tem, kaj pomeni sočloveku odvzeti najdragocenejši kar ima — življenje.

poznamo zdravilna zelišča?

NAVADNI RMAN — ACHILEA MILLEFOLIUM L.

Navadni rman je pri nas zelo pogosta travniška rastlina. Je trajnica z valjasto plazečo korenino, iz katere poganjajo podzemne prtilike. Steblo je pokončno do pol metra visoko ter pri vrhu večasih razraslo. Listi so deljeni in dvakrat do več-

biramo gornji del rastline med cvetenjem in jo sušimo v senci. Navadni rman vsebuje precej eteričnega olja, šeslovine, grenko snov ahilein, razne organske kisline, njihove kalijeve soli ter vitamini A, C in K. Eterično olje vsebuje farmakološko zelo pomemben azulen.

Zaradi svojih odličnih sestavin se rman uporablja zoper različne želodčne in črevesne motnje, bodisi za zboljšanje apetita, zoper napenjanje in krče v prebavnem traktu ali za zdravljenje vnetij. Rmanov čaj ojačuje izločanje žlez prebavil; s tem omogoča boljšo prebavo. Značajna količina kalijevih soli vspodbuja delovanje ledvic, pri čemer pride do boljše izločanja seča. Skupaj s lapuhom, trpotcem, lučnikom, slezovimi koreninami, žajbljem učinkuje rmanov čaj ugodno pri boleznih dihal, tako pri kašlju, bronhialnem katarju, zasliženih pljučih, kot pri prehladu in gripoznih obolenjih. Zaradi grenčin rman izboljšuje in čisti kri, odstranjuje motnje menstruacije. Zato naj bi ga žene uporabljale pogosteje, saj je to naravno zdravilo blago. Poleg rmana uporabljamo še kamilice, šentjanževno rožo, plešec, regratove korenine, vsakega po 25 g. Ščep čajne mešanice polijemo z vrelo vodo in pustimo stati 10 minut. Čaj pijemo večkrat na dan po požirkih.

krat pernato nacepljeni. Listni rogji so do pol centimetra dolgi in na koncu bodičasti. Na vrhu stebela so cvetni koški združeni v socvetje. Koški so obdani s svetlo zelenimi ovojnicami listi. Posamezni cvetovi so beli, obrobnji pa beli ter tudi svetlo do temno rdeči. Vsa rastlina prijetno diši, če jo manemo med prsti; je pa grenkega okusa.

Navadni rman cveti od junija do oktobra in raste ob mejah, na travnikih, po sončnih posekah ter mu je všeč bolj suho okolje. Na-

Rmanov čaj pomaga tudi bolni živini pri napenjanju in krčih, zato je rman ena izmed zdravilnih krmilnih rastlin, ki je ni nikoli preveč po travnikih. Boris Jagodič

Pohištvena industrija
GARANT Polzela

razpisuje
prosto delovno mesto

1. ADMINISTRATORJA tehničnega biroja
2. PRAVNIKA v splošnem sektorju

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

1. Dokončana upravno-administrativna ali ekonomska šola in 1 leto prakse
2. Končana višja pravna šola in 2 leti prakse.

Osebni dohodek po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodke. Kandidati morajo svoje pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju posebnih pogojev poslati v roku 10 dni po objavi v splošni sektor podjetja.

Stanovanja podjetje nima.

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi našega dragega očeta

PETRA BUNETA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so sočustvovali z nami in nam pomagali v najtežjih trenutkih. Posebno se zahvaljujemo zdravniškemu osebju, častiti duhovščini in vsem darovalcem vencev in cvetja. Iskrena hvala tudi vsem, ki so nam izrekli sočalje in ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoča žena Marija, sin Peter z družino, hčerka Darinka z družino in hčerka Danica

Celje, 7. januarja 1972

» L E K « — LJUBLJANA

Tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov
LJUBLJANA, Celovška cesta 135

razglašuje
naslednje prosto delovno mesto:

TRGOVSKI POTNIK

za prodajo kozmetičnih izdelkov
(za področje: Koroške, Stajerske in Prekmurja).

Pogoji: da ima srednješolsko izobrazbo ekonomsko-komercialne smeri ali visoko kvalifikacijo v trgovinski stroki, da ima ugleden nastop s prirodno sposobnostjo vzpostavljanja neposrednih kontaktov z ljudmi, da ima tri leta prakse na enakem ali podobnem delovnem mestu ter svoje lastno motorno vozilo.

Poskusno delo traja 90 dni.

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom naj kandidati dostavijo kadrovsko-splošnemu sektorju najkasneje do 22. 1. 1972.

NA LEDU

Medtem ko je umetnik risal tale prizor, je fotograf naredil štiri fotografije (A, B, C, D), ki si pa ne sledijo v pravilnem vrstnem redu. Ste zmožni, da poveste, kako bi si sličice morale slediti?

„SLEDILA T“ - DOBILA BARVNI TELEVIZOR

SREČNA DOBITNICA BARVNEGA TELEVI-ZORJA GORENJE JE MARIJA PUHLIN IZ CELJA

29. decembra je bilo izredno žrebanje nagradne igre Trgovskega podjetja TEHNO MERCATOR — »Sledite T«. Glavni dobitnik je bil barvni televizijski sprejemnik Gorenje. Rezultati žrebanja so bili objavljeni v DELU, radiu in v Novem tedniku v prvi številki tega leta. In kdo je srečni dobitnik barvnega televizorja? To je Marija Puhlin iz Celja, prikupna plavalaska, starosti ne bomo zapisali, dovolj je, če povejmo, da je še zelo mladostna. »Sest kuponov sem imela. Nikakor si nisem mislila, da bom kaj zadela na žrebanju, najmanj pa barvno televizijo.« Boste črnobelni televizor prodali? »Morda, pa še nismo doma razmišljali o

tem. Sicer se je pa itak pred dvema dnevoma pokvaril, kot da bi vedel, da bo dobil naslednika.« Kdaj ste zvedeli za rezultate žrebanja? »Takoj ko je izšel Novi tednik. Tu sem najprej prebrala.« »Ste vi prvi prebrali, ali vam je kdo drug povedal to veselo novico?« »Sama sem prebrala, sicer pa nihče ni mogel vedeti, ker sem kupone imela jaz.« Boste zdaj še z večjim veseljem kupovali v veleblagovnici »T«? »Vsekakor, sicer sem dosedaj tudi veliko kupovala tam.«

Vso srečo in pa obilico dobrega programa v barvah ob televizorju Gorenje in na svidenje v veleblagovnici »T« Trgovskega podjetja TEHNO MERCATOR v Celju. dm

sledite

PRINAKUPU ZA VSAKIH POLNih
100 dni DOBITE KUPON

-PRALNI STROJI
-ŠTEPIENSKI HLADILNIKI
-MOŠKE IN ŽENSKE OBLEKE
IN ŠE VEČ LEPIH NAGR

sledite
VEDNO IN POVS

Srečna Marija Puhlin (na desni) s sestro, zadaj barvni televizor Gorenje. Foto: dm

VEJICA DO ŽIVLJENJA

BEŽNI VTISI Z OBISKA VELENJSKE IN CELJSKE GIMNAZIJE

Samo še nekaj dni nas loči od dneva, ko bodo profesorska nalivna peresa oblikovala ocene v polletnih spričevalih. V navadi je že, da dijaki srednjih šol polletja ne jemljejo tako resno, kot zaključka šolskega leta. Izjema so četrti, zaključni razredi, ki vedo, kaj pomenijo slabe ocene v prvem delu šolskega leta. Strah, upravičen in neupravičen, se plazi med njimi. Kot Damoklejev meč visi nad njimi matura. So tik pred zaključkom svoje srednješolske kariere. Neverjeten je skok v resnosti dijakov bivšega tretjega letnika. V četrtem razredu se spremenijo. So še vedri in pravljeni na »marsikakšno«, vendar v mnogo manjši meri kot prej. Utrip v razredih je hitrejši. Srca bijejo glasneje in trepetaje. Le še vejica, o kateri se v teh dneh učijo, jih loči do fakultete, službe, do spremenjenega življenja, do let, ki ne bodo več otroška.

SREČAL SEM STRICA MARTINA...

4. b velenjske gimnazije. Mlada šola z mladim kadrom. Prijazni ravnatelj nam je omogočil, da smo obiskali pouk slovenskega jezika pri prof. MIRI PRELOŽNIKOV.

živahno, čeprav je to običajno pravi raj za tiste, ki menijo, da imajo važnejše opravke od vejice. Nove klopi so še nedolžne. Nič srčkov ni na njih, nič velikih črk in pik za njimi. Nobenih rezov, visokih mnenj, kot jih vidimo v starih šolah. Na primer: »Butelj, poslušaj!« Podpis »Četrtošolec«. Nobenega hrupa s

dolgi vrsti samih deklet, ampak tokrat čisto zares. Le en fant je. Pa še ta je bil za kaznen premeščen v 4. b. Drugače hodi v drugega. Pomislite, je to kakšna kazen? Sam med toliko deklet. Seveda, na izlet ne bo sel z njimi.

Sociologija.

Liberalni kapitalizem. Hi-

«Lepo je na šoli. Toda zadnjem letniku se vsi zresnimo, ne samo zaradi let, ampak zaradi mature, ki se bliža z mrzlično naglico. V našem razredu vlada strahotno delovno vzdušje. Razumljivo, da me je strah mature, pa druge tudi. Na izlet bi radi šli v Carigrad.»

Strah pred maturo. Strah pred zrelostnim izpitom. Se spomnite, kako so ljudje še nedolgo tega s spoštovanjem rekli:

«Ooo, ta ima pa veliko maturo.»

Danes je »velika matura« stopnička, vejica, ki devetnajstletnike loči od ostalega sveta, od drugačnega življenja. Samo da naredim maturo, samo to, si vsak potihoma želi. In potem, ko bo in bo začel na fakulteti, si bo tako želel pred vsakim izpitom. Vendar, najprej matura. Drugače se enkrat zadnji razred. Repetent. Treba je stisniti, napeti zadnje atome moči, da zlezemo skozi. Potem pa fantje črne obleke in pesem: »Gaudeamus igitur...« Ključni šolskih vrat, zbadljivi napisi in šlovo od zgradbe, v kateri je bilo toliko lepih trenutkov.

TUDI BERAČENJE JE VMES

Velenjska gimnazija vzgaja tretjo generacijo in v teh dneh pričakujejo prvega diplomanta višje šole, kmalu zatem pa tudi visoke, nam je povedal ravnatelj BOJAN GLAVAC. Prva konferenca v tem šolskem letu je pokazala zelo dobre rezultate.

«Razvili smo se, postopoma, in vključili v delo, ka terega smo dolžni opravljati po programu. Prostori in kadrovska zasedba ustrežajo. Imamo izredno uspešno KUD Ivan Cankar. Pevski zbor pod vodstvom prof. IVANA MARINA je osvojil srebrno plaketo na celjskem festivalu. Izredno aktivne so tudi ostale akcije, recitacijska, igralška in druge. Imamo odlično šolsko športno društvo. Preveč, da bi vse našteval, je bil zadovoljen Bojan Glavač.

Šentjur pri Celju O VLOGI ZK

Na letošnji prvi seji Občinske konference zveze komunistov, ki je imela značaj volilne konference, je sekretar občinske konference ZK v Šentjurju pri Celju, Vinko Jagodič, dejal, da moramo vedeti, kakšna je sodobna vloga ZK. Na seji je bil ponovno izvoljen Vinko Jagodič za sekretarja. V svojem referatu je spregovoril o delu komunistov v občini in posameznih krajevnih aktivih in v podjetjih, ter ugotovil, da je bilo delo šentjurskih komunistov zelo plodno. Kritično je ocenil akcijo o ukinitvi krajevnih uradov na podeželju, ki je sprožila val negotovanja in poudaril, da bo treba najti primerno rešitev. V nadaljevanju referata je spregovoril še o ureditvi šolskega vprašanja, konkretno o šolah Prevorje in Loka pri Zusmu, pri čemer je poudaril, da bodo morali najti skupen jezik s sosednjo občino Šmarje pri Jelšah pri rešitvi prešolanja otrok.

Vinko Jagodič je kritično ocenil tudi gnotni položaj borcev, dotaknil pa se je še nekaterih drugih pojavov. «V mnogih delovnih organizacijah je bil nakazan problem nelikvidnosti, ki zelo pesti naše gospodarstvo. Močno aktualno je vprašanje uveljavljanja samoupravnih sporazumov, ki pa jih komunisti v podjetjih niso dovolj pozorno obravnavali, čeprav bi to morali.» Vinko Jagodič je nato spregovoril še o kadrovske strukturi v občini in ugotovil, da občini manjka ekonomski smelega kadra. Na koncu svojega referata je Vinko Jagodič v celoti pohvalil aktivnost šentjurskih komunistov ob izvedbi šentjurskega referendumu za soproispevek za šolstvo. Pritem je še posebej naglasil, da ta uspeh ne sme biti zgolj le uspeh, ob katerem bi pa zabijali na zadane naloge, pa pa naj bo spodbuda za nadaljnje delo.

Po izvajanju sekretarja občinske konference Vinka Jagodiča, je sledila razprava, ki se je udeležil precejšen del navzočih. Razprava je imela težišče predvsem na problematiki osebnih dohodkov, samoupravnih sporazumih in nekaj manjših lokalnih problemih.

Ob sklepu volilne konference je navzoče seznanil s problematiko nedavnih eksperimentov v SR Hrvatski sekretariata medobčinske zveze komunistov Janez Zahraščnik in poudaril, da se bodo v bližnji republiki.

M. S.

V Velenju so lahko zadovoljni. Tovarna Gorenje je dala 49 letošnjim maturantom stari milijonček za izlet, pred dnevi pa so imeli učenci 4. letnika razgovor z delegacijo Gorenja — vodil jo je generalni direktor IVAN ATELSKI. Pogovor je potekal o

krat to izgleda kot pravo beračenje. Tu ne gre samo za izlet, celo kadar je potrebno opremiti kabinet, je tako, je dejal prof. Grobelnik.

Takšni so naši bežni vtisi tistih nekaj uric, ki smo jih preživeli med dijaki in njihovimi profesorji. Problema

V »vagonu« celjske gimnazije

Prvi pogled o razredu, tam od table, me je začudil. Sama dekleta. Sele ko je prvi vtis popustil, sem opazil fante. Zmota zaradi dolgih las.

Pravopis. »Jemali« so tisto nemogočo vejico, ki za njo nikdar ne veš točno, kam bi jo postavil.

»Primer,« je zahtevala profesorica.

»Moja mati je vložila jabolka, hruške, slive...« se je dvignil dolgolas fant z očali. V razredu smeh.

»Kaj je prosti stavek? Stavek, ki ima en sam povedek. Protivno priredje? Ločno priredje?«

Se in še so deževala vprašanja. Nekateri so odgovarjali stoje, drugi sede, nekoliko ležerno. Na velenjski gimnaziji so se namreč dogovorili, da lahko dijaki odgovarjajo sede. Biološko je namreč dokazano, da se pri vstajanju spremeni tlak in rotovanje s stoli je tudi nevarno. Zlati časi! Tudi na celjski gimnaziji obstaja takšen dogovor, vendar dijaki vedno vstajajo. Tradicija.

»Napišite na tablo!« Rahlo se tresoč roka dijakinja je prijela kredo:

»Srečal sem strica Martina, ko se je vračal z lova, in Barbko.«

»Zakaj ste postavili ti dve vejici?«

Sledila je razlaga. Ne rečem, da niso znali, ampak vejica povsod povzroča težave. Odkrito, meni tudi.

NIČ SRČKOV, NIČ HRUPA

V razredu je vladal mir. Celó v zadnjih klopih ni bilo

ceste, mir na hodnikih. Tu in tam kdo skrivoma pogleda na uro. Drugače pa sedijo mirno v svojih modrih haljah in se drže na moč učeno. Jasno, zadnji letnik in resnost je na mestu. V mislih pa marsikdo premleva bližnjo maturo, nalogo in možna vprašanja.

Dve dekleti v prvi klopi pišeta šolsko nalogo. Ko jo je razred pisal, ju ni bilo. Sedaj jo pišeta sami. Tako so minili zlati dnevi »spricanja«, ko si se lahko zaradi »vročine« izmaknil kakšni šolski nalogi. Nič več ni treskanja po nosu, da se ti med matematiko pokaže kri minuto pred tem, ko boš vprašan, nikomur več ni »nenadoma zelo slab« zaradi »klobase«, ki ni bila verjetno sveža. Triki so postali modernejši. Vse drugo tudi.

Dušica Suster

HIPERPRODUKCIJA

Na celjski gimnaziji so nas poslali v razred »vagona« dve

perprodukcija. Finančna oligarhija. Buržoazni razred.

Same učene besede, strokovna terminologija, ki pa jo začuda dijaki izvrstno obvladajo.

Profesorica sociologije in psihologije DRAGICA STOJS razlaga mirno in zavzeto. Poudarja besede, razlaga. Poslušajo. Dekleta odgovarjajo presenetljivo dobro. In to ne samo tista v prvih klopih, ampak tudi v zadnjih in srednjih. Kako to, ko vemo, da sociologija ravno ne leži preveč srednješolcem?

Dijakinje so nam povedale zakaj. Takole je dejala BOJANA LESKOVAR: »Ambiciozni smo. To je eno, drugo pa je zaradi profesorice, ki izredno dobro podaja snov. Zainteresira nas.«

Tako bi bilo lahko povsod, ne samo pri sociologiji in ne samo na srednji šoli.

Tudi tu je razred izredno resen. Maturanti. Vzvišeni nad ostalimi letniki, nad ženci in črvički. Bliža se maturantski ples. Dolge obleke. Kozarček. Plesni korak v novo življenje.

LEPO JE HODITI V ŠOLO

»Rada hodim v šolo, na velenjsko gimnazijo. V našem kraju. Zato se še prijetneje počutimo. Samo plesov ni v Velenju. Na gimnaziji imamo Vesele petke ob sobotah. Poslušamo glasbo, plešemo. Seveda se tudi učimo. Resno, iz leta v leto bolj.« nam je zaupala dijakinja DUŠICA SUSTER, ki je bila dežurna pri vhodnih vratih.

BOJANA LESKOVAR s celjske gimnazije pa pravi:

Bojan Glavač

Ivan Grobelnik

bodoči usmeritvi dijakov in možnosti štipendiranja.

Ravnatelju celjske gimnazije IVANU GROBELNIKU se je milo storilo, ko smo mu povedali to o Gorenju.

»Moram reči, da takšno zanimanje v Celju manjka. Sami se obračamo s prošnjami na delovne organizacije. Več-

ki jih nismo pričenjali, je še nekoliko. Hoteli smo podati le utrip razreda, trenutek dijaškega življenja, sliko iz med klopi. Morda pa več problemih šolanja na srednji šoli potem, ko bo matura z njimi. Pa veliko uspeha.

Tekst: MILAN SENICAI

Foto: T. T. in D. M.

V razredu velenjske gimnazije

Njihovo življenje je materinstvo

POLNA HIŠA OTROK

»Zadnjič smo bili vsi skupaj, razen Mirka, decembra leta 70. Seveda so vsi spali tu. Malo je, malo, za to družino, ampak, kjer je ljubezen v hiši, ni nikdar premalo. Stisnili smo se. Po posteljah in po tleh. Ja, še prav smešno je bilo, ko smo podnevi hodili po hiši in se zadevali drug ob drugega,« je z veliko ljubeznijo v očeh pripovedovala 59-letna FANIKA ZAVRŠEK iz Ceste na Ostrožno 103.

Fanika Završnik z vnukom

Naj ne bo preveč stereotipno, če zapišem, da ji resnično ni videti, da je imela dvanajst otrok. Čista resnica. Mladosten in še vedno svež

obraz z mirnimi ljubečimi očmi. Dvanajst otrok. Enajst živih. Alojz je umrl pri osemnajstih. Drugi pa sem popeljala otroke na hmeljišča. Tako smo tudi zaslužili.»

Danes je Faniki in očetu Alojzu drugače. Vsi otroci so že pri kruhu. Domov jima prinesejo marsikaj lepega, čeprav se mati brani. »Midva z očetom imava dovolj. Če je bilo prej dovolj za štirinajst, bo sedaj za dva. Hranite raje denar. Sebi kupite! Onj pa se kosajo, kdo bo več prinesel.«

Rodila se je mati dvanajstih otrok v Kostanjevici na Dolenjskem. Še danes pravi, da je to najlepši kraj na svetu. Oče je bil slikar in gozdar. Preselili so se v sedanjo laško občino. Leta 37. se je poročila v Radečah, od koder jo je vojna vihra pregnala na Ostrožno. In tu živi že trideset let.

»Kaj me je vodilo skozi življenje? Samo skrb, čimbolje vzgojiti otroke in jih spraviti k kruhu. Šele potem sem vedela, da bom lahko popolnoma svobodna,« je dejala mati dvanajstih.

Pa še vedno ni. Kaj pa vnučki? Mati je mati. Ne samo svojemu, temveč vsem otrokom. To je mati in to je materinstvo.

M. SENIČAR

BOGATIJA IN ŠE ZLATO

Hiša v Padežu v hribih nad Laškim, po domače Strgarjeva, je bogata, bogata po medsebojni ljubezni in sožitju, bogata z otroki in zdaj se ji obeta še zlato. Angela in Karl Teršek, tako se zakonca pišeta, bosta v soboto stopila pred matičarja in nato še v cerkev, kajti petdeset let že živita v zakonskem jarmu, polnim veselih, pa tudi težkih in bridkih ur.

— Nekoč ni bilo radia in televizije. S kurami smo hodili v posteljo in s kurami vstajali, pa je naneslo, da je skoraj vsako leto kateri privekal na svet, pravi oče Karl.

— Vsega so krivi možje, se je pošalila mama Angela, ki se ji je kar dobro zdelo, ko sem pripomnil, da jo je imel mož najbrž tudi rad. Potem je resno pristavila:

— Res ni bilo pametno, da so se tako namnožili, toda nisem hotela biti morilka lastnih otrok. Pa mi danes ni žal. Vseh petnajst je dobrih, skrbnih. Vsi razen enega, ki ga je vojna vihra odnesla v Avstralijo, naju radi obiščejo in skrbijo za naju. —

Jože se je rodil v letu poroke in bo letos srečal Abrahama. Za njim so bili Mici, Gelca, Lojze, Trezika, Fanika, Lojzka, Anica, Nežika, Karli, Tone, Katlinca, Vinko, ki nama je po rojstvu umrl, Rozika in Stane. Stane bo s staršema praznoval tridesetletnico. Januarski je. Vsi otroci,

razen ene hčere so poročeni, vsi imajo poklice ali može s poklici. Vnukov sta našela 27 in kaže, da se bo na pomlad oglasil že pravnuk.

Kako sta preživela tolikšno družino na dveh hektarjih obdelovalne zemlje? Oče je delal pri rudniku, ona pa doma in otroci so morali zgodaj delati, pa je šlo. Najtežje je bilo med vojno, ko so bili že skoraj vsi otroci rojeni, pa tudi po vojni nekaj časa niso

njih in najstarejši, Jože, je bil partizan. Tudi Lojze, pa je v svoji mladostni nepremišljenosti zajadril v daljno Avstralijo, od koder vsa leta po vojni še ni prišel. Ostali so razkropljeni od Kranja, prek Ljubljane, Trbovelj do Gornje Radgone, ena hči pa je začasno v Nemčiji.

Na zlati poroki bodo najbrž vsi. Le računajte: Trinajst sinov in hčera, trinajst zetov in snah, sedemindvajset vnukov in še druga zlah-

Angela in Karl Teršek

bili daleč od lakote. Kot levinja se je mati Angela borila z birokracijo, ki ji še za šoolobvezne otroke ni dala živilskih kart ter nazadnje je dosegla, kar je otrokom šlo. Partizani so bili pogoto pri

ta. Saj bo še hišo razdrlo, ko se je pa tresla že trinajstkrat ob ohceti, odkar sta se poročila. To bo ohcet! In na mnoga leta!

JURE KRASOVEC

STRELI OB SAVINJI

V TEMNI NOČI MILIČNIK SAM PROTI ŠTIRIM NEZNANCI, ZA KATERE NI VEDEL, ČE SO OBOROŽENI — DIVJA VOŽNJA OD VOJNIKA DO TREMARJ — Z UKRADENIM AVTOMOBILOM IZ BEOGRADA DO CELJA — STREL V NOGO JE RAZPRŠIL VLOMILSKO SKUPINO

STRELI OB SAVINJI

Temna noč je bila vedno dobrodošlo okrilje najrazličnejšim vlomilcem in tatovom, od čistih začetnikov in amaterjev do profesionalcev. Celjska uprava javne varnosti

je bila v teh dneh posebej zaskrbljena zaradi izredno visokega števila vlomov v trgovine, pisarne in šole. Zato ni čudno, če so naročili vsem postajam milice, naj še posebej ostro čuvajo te objekte ponoči. Takšno nalogo so dobili

tudi miličniki v Vojniku. Med njimi je bil tudi IVAN ROBACER, ki je dežural v bližnji samopostrežne trgovine nedaleč stran od oddelka milice.

S 120 KILOMETRI PROTI POLULAM

Sobote je bilo konec in nedelja je zaživela šele v nekaj minutah. Le malo čez polnoč je bilo, ko je Robačar zagledal, kako se je pred trgovino zaustavil osebni avtomobil znamke Fiat Special 125 z registracijo BG 163-612. Takoj zatem so izstopili štiri neznanci in se napotili proti trgovini.

Jasno je bilo, da v tem času nimajo kaj početi tod okoli, razen če imajo nepošteno namene. Miličnik je stopil iz svojega osebnega avtomobila in jih hotel zaustaviti. Toda ko so ga možje zagledali, so skočili nazaj v avtomobil in hitro odpeljali proti Celju. Obnašanje je bilo sumljivo in miličnik je stal pred dilemo, kaj sedaj. Ker je imel svoj avto in ne službeni, ni imel zveze z delovnimi tovariši. Bliskoma se je odločil. Zapolnil se je za njimi. Ker je bolje poznal cesto o d neznanec iz Beograda, mu je uspelo, da jih je v Škofji vasi prehitel.

Zaustavil je na desni strani ceste in jih opozarjal z rdečo lučjo, naj zaustavijo. Toda neznanec so oddrveli naprej v

noč. Znova se je pognal za njimi ter jih prehitel v Smarjeti. Tu je izstopil iz avtomobila ter jih skušal zaustaviti. Fiat je drvel proti njemu in Robačar je odskočil v zadnjem trenutku. Spoznal je, kako zares gre in koliko je neznanec do tega, da pobegnejo. Znova se je spustil v vožnjo za njimi. Kazalcji na merilcu hitrosti je poskakoval pri številki 120. Kot blisk je šlo od Smarjete skozi Celje in nato na cesto proti Laškemu. Minil je most, minile so Polule. Približeval se je viadukt.

OPOZORILNI STRELI

Na Tremarju se je hitrost in nepoznavanje ceste maščevalo. Fiat je zgrmel s ceste ter se prevrnil.

Tudi Robačar je zaustavil ter izstopil. Beograjčani so zlezli iz prevrnjenega avtomobila ter hoteli zbežati. Takrat je miličnik prijel za pištolo in zaklical:

»Stoj! Stoj!« Čeprav je bil sam, se ni ustrašil. Ni vedel ali so možje v Fiatu oboroženi ali ne. Kljub temu je opravil svojo službeno dolžnost, čeprav bi se lahko umaknil in mu tega verjetno nihče ne bi nikdar zameril. Sam proti štirim. Neznanec so začeli bežati. Miličnik je oddal dva opozorilna strela v zrak. Obrnili so se ter se grozeče napotili proti njemu. Vse se je odvijalo v temi. Ni vedel, kaj držijo

Ukradeni avto vlomilcev je obstal na strehi

v rokah. In iaredil je edino mogoče: dvakrat je ustrelil proti njim.

VOZNIK MOLČI KOT GROB

Od strelav je zadel samo eden. 22-letni MILAN STOJIMANOVIČ se je zgrudil zadet v nogo. Ostala trojica se je razbežala v noč. Robačar jih ni zasledoval, ampak je najprej poskrbel za ranjenca. Naložil ga je v avtomobil in odpeljal v celjsko bolnišnico. Še prej pa je naprosil očevidca, da javi o dogodku na postaji milice. Tako je res IVAN SULER iz Velikega Širja obvestil miličnike v Laškem, ki so sedaj takoj reagirali na za-devo.

Na kraj dogodka so odšli člani komisije, ki so pregledali razbitine avtomobila. Bilo je jasno, da neznanec nekaj skrivajo. In res, v avtomobilu je bilo polno novih oblek, različnih jestvin, omedeset vžigalnikov in zavojlj cigaret. Vse novo in očitno ukradeno. Kje? Teга zasedaj še ne vedo, kajti Stojimanovič molči kot grob. Povedal je le, da so v Vojniku reš hoteli vlomiti v trgovino, toda o poti iz Beograda v Slovenijo in kaj se je medtem dogajalo, noče dati podatkov. Čeprav mlad, je že dober znanec milice in sodišča. Julija lani je prestal ka-

zen treh let in nekaj mesecev strogega zopora. Ni bil dolgo na svobodi. Šest mesecev.

Trojica je na begu. Stojimanovič, ki je ukradel avtomobil v Beogradu Đorđžu Petroviču, pravi, da je hotel prepe-ljati znanca v Slovenijo, od koder bi ta pobegnil v Italijo. Za ostala dva govori, da jih je spotoma naložil v Zagreb. Vsekakor je močno dvomljivo, da bi nekdo v ukradenem avtomobilu vozil slučajne potnike. Kaj vse je bilo v načrtih skupine, bo še pokazala preiskava. Primer je prevzel preiskovalni sodnik Klarič.

x

Stojimanoviča so v ponedeljek dopoldne odpeljali iz bolnišnice. Njegov primer ne bo poda javnemu tožilstvu samo zaradi poskusa vroma, ampak verjetno tudi zaradi poskusa uboja miličnika, ko ga je hotel kot voznik fiata podreti na cesti. Za ostalo trojico, ki se je med begom ločila, kot so ugotovili po sledovih, še poizvedujejo.

Za konec naj zapišemo še to, da gre izredno priznanje miličniku IVANU ROBACERJU iz Vojnika, ki je bil sicer na službeni dolžnosti, vendar jo je opravil vestneje in bolje, kot bi lahko od njega zahtevali.

Milan Seničar

IŠČEMO NEZNANO GLUHONEMO ŽENSKO

honema ženska, stara okoli 50 let, visoka 155 do 160 cm, sivih nazaj počesanih las, oblečena v rjav plašč, temno rjavo obleko, temno rjav predpasnik, obuta v črne nizke čevlje. V zgornji čelusti ji manjka en zob, na spodnji pa trije.

Ženska ne govori, niti ne zna pisati.

Nahaja se v domu počitka v Loki pri Zidanem mostu.

Prosimo vsakogar, ki jo pozna ali bi vedel o njej dati kakve podatke, da to sporoči najbližji postaji milice oz. neposredno upravi javne varnosti Celje, Gregorčičeva 5.

Dne 3. 1. 1972 ob 15. uri je bila najdena v železniški čakalnici v Zidanem mostu glu-

mini reportaža

TRD BODI, MOŽ JEKLEN...

Vsakdanje slučajne ali nestučajne sprehajalce po celjskem parku prav gotovo ne moti živ žav mladine pa tudi starejših, ki veselo švigajo po ledeni ploskvi. To je celjsko drsališče, na katerem se dan za dnem podi mala množica drsalcev.

Takrat, ko sem stal ob bandi in so mi oči švigale sem in tja za spretnimi pa tudi za nespretnimi drsalci, za taksnimi, ki so potrebovali veliko poguma, da jih je tetka Zima spravila na majave in klecave noge, in onimi, ki so bili pravi pravcati virtuozji, me je zamikalo, da bi šel na led, med nje in se zapodil naokoli. Nisem imel drsalk in ostal sem sam. Opazovalec.

Cisto pri kraju je nekdo napel vrh. Od enega konca drsališča do drugega. Tam so se učili drobljanci, kako in kaj je s to stvarjo. Negotovo so se postavljali na drobne nožice. Sestrice in mamiče pa so jih skrbno vodile za ročice. Kako so ti starejši čudni: kar naenkrat te spustijo in potem, joj, potem se zemlja začne premikati in Janezek se pelje čudnim dogodivščinam nasproti. Kar naenkrat tresk in malček je na tleh. Pa nič zato. Jutri prideta z mamico ali sestrico spet — tako dolgo, dokler se sam ne bo spustil po zapeljivem ledu.

Drsanje ni tako drago, led pa je bil tisto popoldne slab, so mi rekli. Skoda, da se ne morejo drsati vsi — vsi otroci nimajo drsalk, nimajo denarja. Oče in mati ne zaslužita dovolj.

Ce bi ne bilo dečka ob ograji, bi bil srečen ob vrvežu na drsališču. Kot da bi se na ledu rojevala mladost in bi svet ne poznal težav...

Ob ograji sem videl fantka, drobnega in žalostnega fantka. Stiskal je svoj rdeči nosček med rokavice, ki so imele luknje in velike oči so nemirno sledile drsalcem. Skoraj nepremično je gledal, ročice so mirovale.

»Zakaj pa se ti ne drsaš?« sem ga vprašal. Nekaj časa me je začuden gledal, potem pa je z neskončnostjo tiho dejal: »Saj bi, pa nimam drsalk. Mamiča in atek ne moreta kupiti. O ja, drsal pa bi.« In je umolknil ter vtačnil ročice v žep.

Tudi to je drsališče.

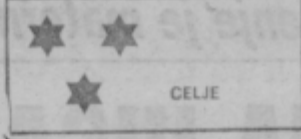
Ce boste šli skozi park, ne pozabite pogledati na drsališče: videli boste mladost. Milenko

mali intervju

Vprašuje: Zdenka Stopar
Odgovarja: Igor Damjan

»V Celju imamo 6. februarja referendum za samoprispevek. V propagando zanj si ti napravil plakat. Kako je do tega prišlo?« »Tovarišica je prišla v razred in nam je najprej o samoprispevku vse razložila, potem pa smo pričeli risati risbe. Dala je temo, motiv pa je bil svoboden. No, in med petimi in šestimi razredi, ki so vsi risali na temo samoprispevka je bila izbrana moja risba.« »Si ponosen na to?« »Se kar, ker je bila konkurenca močna.« »Si tudi vesel?« »Seveda, posebno vesel pa bom takrat, če bo referendum o samoprispevku uspel. Mislim bom, da je nekaj k zmagi prispeval tudi moj plakat.« »Kaj si želel z risbo povedati?« »To, da bomo tudi mi otroci najbolj srečni, če bomo imeli lepe učilnice in svetle prostore, kjer se ne bomo samo učili, ampak razvijali tudi druge interesne dejavnosti.« »Rad rišeš?« »Zelo, z domišljijo nimam težav.« »Se tudi rad učiš?« »Za letos še ne vem, kakšen uspeh bom dosegel, prejšnja leta pa je bil moj uspeh lep.« Igor, povej, je tebi jasna akcija o samoprispevku?« »Je popolnoma! Mislim pa, da bi bilo prav, če bi premožne družine dajale več od ostalih, revnih. Tako bi hitreje dobili nove šole, ki so potrebne za toliko učencev, kot nas je.« »Kaj pa tvoji sošolci, Sodelujejo kaj pri tej vaši, lahko bi rekli pionirski akciji?« »Seveda, vsi so pisali parole in šolske naloge. Veliko dela pa naš čaka na sam dan referenduma, ko bomo mi pionirji trosili letake in s svojo prisotnostjo na krajih samih ljudi spodbujali in se jim zahvaljevali.« »Vedo vaši starši kaj o tem?« »Vedo, ker so imeli v šoli sestanke z njimi in so jih o potrebniosti varstvenih ustanov in šol seznanili.« »Kaj pa poleg risanja najraje delaš?« »Zelo rad smučam. Res, smuka mi je v veliko veselje.«

NOVI SEMAFOR

Ce bo šlo vse po sreči, bo v soboto začel delati novi semafor na križišču Dečkove in Kersnikove ulice pri Kladivarju. Gre za stoječo napravo, ki bo urejevala promet na tem izredno živahnem in razmeroma težkem križišču.

DAREŽLJIVE ROKE

Kot vsako leto so tudi letos učenci posebne osnovne šole — Zavoda Ivanke Urnjekove v Celju komaj dočkali prihod dedka Mraza. Bogato jih je obdaril. Na pomoč so mu priskočila celjska podjetja. Poleg Cetiša, ki je bil pokrovitelj in je prispeval za obdaritev 5000 din, se je pokazalo tudi trgovsko podjetje Moda, ki je letos obdarilo otroke s toplo obleko v vrednosti 4000 din. Razumevanje so še pokazali Lekarna Celje, Skupščina občine Celje, Tkanina, Elektro, KK Žalec, Merx, Na-Na, Ljubljanska banka, združnica Celje, Kovinotehna, Opekar na Ljubecna in tovarna Toper.

Z lepim odzivom ob novoletnem praznovanju so Celjani pokazali razumevanje in human odnos do učencev posebne šole.

A. K.

KARNEVAL V PREBOLDU

Navadno se pustne prireditve pričnejo v mesecu februarju, končajo pa v marcu. Jamarji Črna Galeba iz Prebolda pa so si za svoj karneval, ki ga bodo imeli, zbrali že 15. januar. Karneval bo v stari graščini. Letos bodo goste presenetili z zanimivim programom, ki se bo razlikoval od vseh prejšnjih.

Ves izkupiček pa bodo porabili za nabavo jamarске opreme.

KRAJEVNE SKUPNOSTI ORJEJO CESTE

Za letošnjo zimo, ki na vso srečo še ni preveč huda, se je Stanovanjsko komunalno podjetje v Zalcu dobro pripravilo. Tako bodo ceste v Zalcu in Grižah orali sami, medtem ko so oranje krajevnih cest prepustili krajevnim skupnostim. Te so se za to zavzemale, ker so prepričane, da bodo delo lažje, hitreje in ceneje opravile. Prav tako se krajevne skupnosti zavzemajo, da bi upravljale s krajevnimi cestami, saj mislijo, da bodo od Stanovanjsko komunalnega podjetja dobile veliko denarja. To pa je velika znota, saj je denarja za normalno vzdrževanje vedno primanjkovalo. Če k temu prištejemo še to, da bo morala imeti vsaka krajevna skupnost svojega cestarja in ga tudi plačati, se pojavi vprašanje, če bodo vse to zmogli. Prve rezultate bomo lahko videli še pred koncem leta. tv

LETNA KONFERENCA

Člani Turističnega društva Sempeter se bodo sestali na redni letni konferenci v petek, 14. t.m. ob 18. uri. Letno konferenco bodo zaključili s predavanjem barvnih filmov o izvedeni ovetlični razstavi ter drugih akcijah društva v preteklem letu, in družabnim večerom.

T. T.

V VSAK DOM NOVI TEDNIK

NE POČIVAJO

Pred nedavnim so v Bistrici ob Sotli začeli z gradnjo gasilskega doma. Temeljni kamen že stoji. Sredstva za gradnjo so prispevali občani sami, ki so pomagali tudi z lesom, nekaj pa bo dal tudi občinska skupščina.

Krajevna skupnost Bistrica ob Sotli je obnovila tudi lekarno, ki je že več let čaka na obnovo. Lani so po pravili in na novo naredili precej kilometrov lokalnih cest, močno pa si prizadevajo, da bi imel njihov kraj čim lepši videz.

NOVA SEPARACIJA

V Cerovcu bodo letos začeli z gradnjo kamnolomske separacije za eruptivni kamen. Ta kamen se potrebuje predvsem za gradnjo zgornje ga ustroja hitrih in težko obremenjenih cest, kakršna bo na primer naša hitra cesta Kamnolom v Cerovcu v šmarnski občini bo zadovoljeval potrebe SRS za celih petin dvajset let. Doslej smo morali takšen kamen uvažati.

Opremo za separacijo bosta dobavili nemški firmi KRUPP ali ASCH, investitorji pa bodo nekatera naša podjetja, ki grade slovensko hitro cesto, cestni sklad SRS in banka.

RAZVOJNI PROGRAM KOZJANSKEGA

Zavod za napredek gospodarstva v Celju je pripravil precej obsežno študijo z naslovom Razvojni program Kozjanskega. Študija, ki do potankosti obravnava območje Kozjanskega in se ponekod naslanja na doktorsko dizertacijo Marjana Zagarja, ima tudi podnaslov: Analiza naravnih in družbenih činiteljev razvoja ter izhodišča razvojnih možnosti.

Študijo je izdelal magister ekonomije Vinko Prelog v obdobju od januarja do septembra 1971 in bo vsekakor pomemben prispevek pri reševanju kozjanskega vprašanja, saj odpira nekatere pomembne možnosti.

VODA NAD GLAVO

Stanovalci hiše št. 90 v Kozjem živijo mokro življenje. Po glavah jim namreč teče voda.

Celjska trgovina LES NINE, znanega in rešilnega miranega slovenskega podjetja, te lahko tudi ne prijetno preseneti. Pre dajalna ima še klasične delovni čas. Od 12. do 15. ure je zaprta.

Ce želiš v popoldanskem času kupiti pohištvo ali na primer del Mercedesove kuhinje, lahko sicer naročene stvari plačaš, iz skladišča pa jih ne moreš dobiti, ker je popoldne zaprto. Povedati pa je treba, da je skladišče čez opoldan odprto ko je prodajalna zaprta. V največji celjski blaginjski s pohištvo, v do

UREJENI PROSTORI V ŠENEKU

Pred nedavnim so se v grad Šenek na Polzeli vselili oskrbovanci iz doma na Gomiljskem. Dom na Gomiljskem je skupščina občina Zalec prodala Ingradu iz Celja, za dobljen denar pa so uredili prostore v gradu Šeneku na Polzeli. Foto: T. Tavčar

KONUS: NOV ČASOPIS

Potem ko so v podjetjih »KOSTROJ« v Slovenskih Konjicah in v kovaški industriji v Zrečah pred nekaj leti uvedli lastna informativna glasila, so tudi delavci industrijskega kombinata »KONUS« v Slovenskih Konjicah dobili ob koncu lanskega leta prvo številko svojega časopisa. Največji del vsebine je namenjen oceni poslovanja te gospodarske organizacije v letu 1971 in gospodarskemu planu za tekoče leto, dalje urejanju samoupravnih aktov v zvezi z nedavno sprejetimi republiškimimi in zveznimi ustavnimi dopolnili ter končno še o

delu sindikalne, mladinske in gasilske organizacije v podjetju. V uvodu je vršilec dolžnosti glavnega direktorja kombinata dipl. inž. Jurij Pokorn povedal, da so samoupravni organi sprejeli pravilno odločitev, ko so glasovali za izdajanje lastnega glasila za informiranje okoli 1800-članskega kolektiva.

Za sedaj je predvideno, da ga bodo izdali štirikrat v letu, to je vsake tri mesece po eno številko. Odločili pa so se tudi za večje število izdaj, če bodo to narekovale konkretne potrebe.

PRAZNOVANJE PIONIRJEV

Vsako leto so pionirji šole Gotovlje poslali raznim podjetjem goreče prošnje za novoletna darila. Prošenj veliko — darov malo. V tem šolskem letu niso nikogar prosili, bili pa so zelo presenečeni, ko jim je krajevna skupnost Gotovlje nakazala 800 din, SIP Sempeter 200 in KK Zalec 250 din. Pripravili so program za šolske in predšolske, vsi so bili obdarjeni s slovenskimi darili; tovariš Janič

Peter, elektro mojster iz Gotovelj pa jim je podaril stereo gramofon. Socialno skrbstvo pa je za najbolj revne nakazalo 350 din; dobili so nogavice, rokavice in še kaj. Ko smo povprašali pionirje, kako se bodo dobronikom zahvalili, so v en glas pritrdili: Napišite kratak članek, na koncu pa z velikimi črkami — HVALA!

vaš da - smeh v naših očeh

Lahko kot letos nas se ni nič obdaril in mokerega miš n. v. zabil. Kravci. dedek Luca. ...

referendum 6. februarja '72

Plakat, ki ga je narisal Igor Damjan

NAVDUŠIL ME JE OČE

»Začeti je treba že v mladih letih,« zatrjuje Marjan Krašovec iz Zalca. Komaj 23 let ima in že mu je zaupana odgovorna dolžnost: Marjan je gospodar pri lovski družini Zalec. Vse leto mora voditi kontrolo nad odstrelitvijo divjadi, da so v redu zgrajene lovnice: krmišča, visoke preže, solnice, krmne njive, potem nabava koruze, pšenice, soli itd.

»Za lov me je navdušil oče, ki je pri LD Zalec tajnik, pa tudi mati rada vidi, ko v prostem času vzamem puško, odklenem psa in se spustim proti gozdu. Zame pomeni lov vse; prepričan sem, da je to eden najlepših športov. Drag je res, biti pa moraš skromen in začeti počasi. Vidite, namesto da bi na veselicah in gostilnah zapravil, sem dal nekaj let vsak dinar za lovsko opremo.

In človek se v naravi nena- vadno utrdi, izostrita se vid in sluh; skratka, naučiš se pogovarjati z naravo.

Začel sem s sedmimi leti kot gonjač. Prvega fazana pa sem ustrelil, ko mi še ni bilo 14 let. Bilo je to veliko doživetje. Takrat sem hodil v 7. razred osnovne šole. Ko so sošolci zvedeli za moj »povdiga« sem bil v njihovih očeh pravi lovski junak, dočim sem ostal pri starih lovcih zelenček. Moral sem se še veliko naučiti, da sem jim bil vsaj do ramen. Tu je lovski izpit, potem krst, ki ni prav nič prijeten. Starejši lovski očanci so mi zastavili nekaj »vitihi« vprašanj in če nanje ne bi znal odgovoriti, bi me prebičali s trnjevko; preizkušnjo sem dobro prešel in zdaj se med njimi kar dobro počutim. Vseh nas je 54: najmlajši je star 18 let, najstarejši

pa bo kmalu 80. Naš revir je bogat s fazani, zajci, jerebicami, srnjadjo, v Kjuberku pa so tudi divji prašiči. V goste povabimo člane drugih družin, pa tudi mi gremo radi kam drugam; divji lov smo skoraj zavrli. Radi bi, da bi tudi po šolah kaj več povedali o lovu in divjadi. Saj mnogi pionirji mislijo, da nosi lovec puško samo zato, da strelja in ubija, skraj nič pa ne vedo, koliko truda in skrbi vzame vzreja mladih živali; mogoče ne bi bilo napak, če bi povabili starejše in izkušene lovece, ki imajo za seboj mnogo veselih in tudi grenkih izkušenj. Imamo tudi diafilme, ki bi jih otroci z veseljem gledali.

Pri Jedrti nad Zalcem imamo svoj lovski dom. Našo družino že vrsto let zares uspešno vodi Ivan Rojc. Med najboljše strelce štejemo Matka Vihernika, pa tudi jaz sem se nekajkrat že kar dobro odrezal. Na strelskem tekmovanju v Slovenskih Konjicah sem v ostri konkurenci »prislužil« srebrno značko. Zgodilo pa se je tudi, da sem z enim strelom v zraku ubil dve divji gosi. Skratka, med lovskimi tovariši se imenitno počutim. Priporočal bi pa še drugim mladim ljudem, da bi se odločili za lov, za nadvse koristen šport, ki krepi dušo in telo,« pravi Marjan Krašovec.

V letu 1972 želimo lovecem LD Zalec mirno roko, široko srce in dober pogled!

Marjan Krašovec kot šolarček med izkušenimi lovci.

ker streha spušča, stanovanjsko podjetje Smarje pri Jelšah pa se kljub mnogim pismenim, usnim in podobnim opozorilom ne zgane, čeprav že dolgo ve za to zadevo. Stanovalci postavljajo v sobah škafe, da voda ne teče naprej. Razumljivo je, da se uničuje stanovanje, z njim vred pa tudi oprema, zato je nerazumljiv odnos stanovanjskega podjetja. Prebivalci hiše št. 90 žele, da se streha njihovega prebivališča čimprej uredi.

ODLOČITEV ZA VODOVOD DO KONCA JANUARJA

Znano je, da si Letušani že vrsto let prizadevajo, da bi dobili svoj vodovod. Vsi napor pa so bili zaman in vsaj do sedaj niso razdelili kakšnih posebnih rezultatov. Ko je že vse kazalo, da bodo začeli z gradnjo, pa se je ustavilo pri raziskavah vodnih virov, saj so ugotovili, da so vsi, še posebej v poletnem času, prešibki, da bi lahko dajali dovolj pitne vode za ves Letuš.

Vse pa kaže, da bodo končno v tem letu le začeli s pripravljalnimi deli za toliko potreben vodovod. Pripravljeni sta dve varianti — cenejša v vrednosti milijon devetsto tisoč din in dražja v vrednosti štirih milijonov. Prva varianta naj bi bila časna in bi vodne vire izkoristili v okolici Letuša, pri dražji varianti pa bi žalska občina sodelovala z mozirovili večji projekt za vodsko in tako skupaj pripravod, ki bi zadoščal za Letuš in del mozirovske občine. Do konca januarja se bodo vsi zainteresirani odločili, po kateri varianti bodo gradili vodovod. Mnogi se nagibajo k cenejši varianti, ki jim zagotavlja, da bodo le dobili vodovod, medtem ko je to pri dražji še vedno problematično. Gre namreč zato, do kdaj in kdo bi prispeval toliko denarja. Torej bolje delno mokra grla, kot pa še vedno suha.

ZAHVALA

Uredništvo je sprejelo ob novem letu mnogo čestitk in voščil bralcev in delovnih organizacij. Vsem iskrena hvala še z boljšimi željami.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

pa še res je

mu pohištva SLOVENIJALES pa se zatakne prav na koncu nakupa.

Podjetje ima uvedeno moderno poslovanje in kot taše tudi racionalno evidentiranje in obdelovanje podatkov. Zato tudi račun oziroma prodajnega bloka rešujejo več evidenc, saj ga pišejo v precej izvodih. Nemalo čudno pa je, da ostane kupcu v rokah najbolj nečitljiv izvod računa, ki prap gotovo, tak kot je, ne predstavlja nobenega dokumenta o nakupu.

Izdaja računa je osnovni namen blagajniške do-

BODOČI ZNANSTVENIK

DOBER FIZIK, ODLIČEN UČENEC IN USPEŠEN ŠPORTNIK VELENJČAN OTMAR KUGONIČ

Otmar Kugonič

Roko na srce! Ko sem izvedel za najboljšega fizika, dijaka na velenjski gimnaziji, ki je tudi izredno nadarjen

učenec, sem pričakoval slokega, suhega fanta z očali. Zato sem bil nemalo presenečen, ko je vstopil v pisarno Otmar Kugonič, nasmejan in atletskega razvita mladenič. Prav razorožujoče se je nasmešnil, ko sva si podala roke in je začel skromno pripovedovati o uspehu, ki ga je dosegel na republiškem tekmovanju fizikov v Ljubljani. Ze prej pa sem opazil, da so nanj na tej mladi velenjski šoli zelo ponosni.

»Ja, tako je bilo. Nasem bil prvi, ker tekmovale razporeditve ni. Dobil sem prvo nagrado. Seveda sem je bil vesel. Potem bi se naj pričelo zvezno tekmovanje fizikov. Nastopile so težave zaradi neenotnih učnih načrtov. V Sloveniji v tretjem letniku obravnavamo drugo snov kot drugje. Potem se je še nekaj zamešalo in nisem dosegel kaj posebnega. Vendar je zame že republiško priznanje veliko.«

V zadregi se je premaknil na stolu, ko sem ga povprašal po uspehu v šoli.

»Ja, odlični sem vedno.«

»In koliko je štiric v tem uspehu?«

»Ena — in še ta samo včasih. Veste, pri ruščini se mi to zgodi.«

V četrtem, torej zadnjem letniku gimnazije, imeti samo eno šterico je vsekakor uspeh in takšnega dijaka bodo veselili na vsaki fakulteti.

»Veliko sem premišljeval o tem, kam ko končani gimnaziji. Vsekakor bo to tehnika, samo točneje se še nisem odločil. S štipendijo je tako — že letos sem bil prepričan, da jo bom dobil, pa ni bilo nič. Vem, da jo za fa-

kulteto ne bo težko dobiti od delovne organizacije, vendar pozneje ne bi bil rad vezan. Malo mislim na tisti republiški sklad. Po končani fakulteti bi imel rad proste roke. V proizvodnji gre za rutinsko delo, mene pa veseli bolj področje raziskovanja.«

Odličnjak z eno štirico, odlični fizik in zardevajoč fant. Naj ne zamerijo odličnjaki, vendar za njih velja splošno prepričanje, da niso dobri športniki. Z Otmarjem Kugoničem ni tako.

»Zelo rad se ukvarjam s športom. Z orodno telovadbo, pa smučam in se udeležujem vseh iger z žogo.«

Otmar je član Smučarskega kluba Velenje in pri mladincih večkrat občinski prvak v alpskem smučanju. Njegovi rezultati so bili tako dobri, da se je uvrstil na republiško tekmovanje.

»Plešeš?«

»Na plesne vaje sem hodil, ker se pripravljamo na maturantski ples, vendar nisem preveč navdušen za ples.«

Mimogrede sva še ugotovila, da so doma na Otmarja ponosni ker je tako priden dijak. Poslovala sva se in si obljubila, da bova čez dvajset let naredila nov intervju, če bo medtem postal Otmar pravi znanstvenik.

M. SENICAR

NAROČNIKI DELA SO NEZGODNO ZAVAROVANI

PRI ZAVAROVALNICI SAVA

mala anketa

PRIPRAVLJENOST ZA VIŠJO UČENOST

Star in stalen je očitek pedagoških delavcev srednješolskih centrov, da učenci okoliških šol prihajajo na srednje šole slabše pripravljene od tistih, ki so obiskovali osem razredov v mestu. Ne samo, da nimajo tolikšnega znanja, temveč tudi to, da nimajo delovnih metod, oziroma, da imajo sistem učenja: zapomniti si, kar si zvedel v šoli, drugega pa nič. Torej pomanjkljiva samoiniciativa pri domačem učenju, pri pristopu h knjigi, k samostojnemu razmišljanju. Ali ti očitki resnično držijo in kakšni so vzroki — o tem smo povprašali na osnovni šoli Sentjur pri Celju tri prosvetne delavce in dva učenca zaključnega razreda, ki sta se odločila za nadaljnje šolanje.

ERNEST RECNIK, ravnatelj osnovne šole Sentjur: »Takšne ugotovitve držijo samo delno. Podeželske šole so strokovno slabše zasedene kot mestne, otroci mestnih pa živijo v povsem drugačnem ambientu. Na deželi so otroci vključeni v vsakdanje delo. Otroci staršev, ki imajo višjo izobrazbo laže dela kot učenec od drugega, vendar to ni pravilno. Otroci v okoliških šolah so sposobni, vendar to sposobnost ozko kanalizirajo.«

MILENA JAN, predmetna učiteljica za razredni pouk: »Naše otroke navajamo na samoiniciativno delo. Med njimi je mnogo takšnih, ki morajo doma trdo delati, zato posvetijo manj časa šoli, kot starši v mestu. Poleg tega mnogi nimajo prostora za učenje, čeprav tega ne moremo posplošiti. V bodoče bomo morali vsekakor več delati na tem. Morda bi k boljšemu stanju doprinesel dodatni pouk.«

MIRKO VREČKO, predmetni učitelj: »Rekel bi, da nekatere teh ugotovitev držijo. V veliki meri je pri nas zakoreninjen sistem pouka v katerem učence seznanjamo, premalo pa jih navajamo na samostojno miselno delo. Preveč gradimo na znanih dejstvih. Tako je tudi v mestnih šolah, vendar ima podeželski otrok še drug minus, namreč okolje, ki je povsem drugačno od mestnega. In prav to je bistveno za ovrstne težave.«

MAJDA MALOVRH, učenka 8. b, iz Bezovja: »Šla bom na pedagoško gimnazijo. Dosedaj sem bila vedno odlična. Glede glavnih predmetov menim, da mi bo šlo tudi na srednji šoli. Težave mi delata le likovni pouk in telovadba. Ni me strah srednje šole. Doma se res ne učim veliko, ker v šoli pazljivo poslušam in pomnim. Doma se učim tudi po tri ure, če so naloge.«

PETER KRČ, 8. b, iz Bortričnice: »Vpisal se bom na gimnazijo, ker bi rad postal nekaj višjega. Do šestega razreda sem bil odlični, lani pa pravdober. Menim, da sem za srednjo šolo dobro pripravljen, samo angleščina mi dela težave. Tudi jaz se doma učim nekaj ur. Seveda pomagam pri domačih opravilih. Vsak večer delam pri živini, tako po dve uri porabim za to.«

Takšni odgovori nedvomno dokazujejo, da bo v osnovnem šolstvu potrebno še marsikaj spremeniti. Ugotovitev ni nova, je pa v praksi potrjena. Dejstvo je, da je predvsem od učitelja na osnovni šoli odvisno, kako zna podajati določen predmet in zainteresirati zanj učenca. Kjer je interes, je tudi delo. Druga ugotovitev je, da pomeni okolje pomemben faktor pri vzgoji otrok. Mnogi so mnenja, da se prav okolje mnogo hitreje spreminja kot naš učno vzgojni program in da je v prav v tem grmu zajec. Otroku podajamo preveč znanega in prenalno neznanega.

Tekst: M. SENICAR
Foto: D. MEDVED

Kmetijstvo

ZAMRZNJENO MLEKO

ZAKAJ NE »PRITEČE« DO MLEKARN? ALI JE UVOŽENO BOLJŠE? MANJ KRAV — ENAKA CENA IN KAKO JO DOLOČATI?

Zakaj ne »priteče« do mlekarne? — Ali je uvoženo boljše? — Manj krav — Enaka cena in kako jo določati?

Ob prvem snegu, ki je to jesen padel nekaj dni pred zamrznitvijo vseh cen, je v nekaterih mestih začelo primanjkovati mleka. Mlekarne so tolažile porabnike, da bo to trajalo le nekaj dni, dokler ne bodo ceste očiščene. Potem bodo spet zbirali mleko v vseh zbiralnicah in ga bo dovolj.

V tistih dneh so se skoraj že dogovorili, da bodo cene mleka spet uskladjali z drugimi cenami, torej zvišali. To je prepričala zamrznitev vseh cen, ki jo je razglasil zvezni izvršni svet 26. novembra. Zgodilo se je kot ob prvi zamrznitvi cen leta 1970. Živinorejci in mlekarne so zamudili le nekaj dni. Sicer ne vsi enako. Nekateri mlekarne so za malenkost zvišale cene v zadnjem trenutku pred zamrznitvijo. Zato je v nekaterih krajih še

več negotovanja zaradi pre-nizke odkupne cene.

Prvi sneg je skopnel, mleka pa ni bilo dovolj. Menda je ostalo zamrznjeno pri živinorejcih. Tako kot cene. Mlekarne se pogajajo za uvoz. Celo mariborska, ki ga v minulih zimah ni uvažala. Ali je domačega mleka premalo ali ga živinorejci nočejo prodati. Ali je uvoženo morda boljše ali se pri njem več zasluzi?

Po podatkih poslovnega združenja mlekarov v vsej Jugoslaviji bi v letu 1971 morali uvoziti več mleka kot v prejšnjem letu. Masla pa smo uvozili cele gore. Odkup mleka se je zmanjšal, razen v Sloveniji in Hrvaški, kjer je nekoliko porasel. Tako je bilo do zadnje zamrznitve cen. Kako bo naprej, dokler odkupne cene ne bodo »popravljen«, pa že čutimo.

Glavna krivda za to, da ni dovolj mleka, je gotovo v cenah. Nekateri sicer omenjajo na prvem mestu sušo.

Proti temu pa govori več stvari. Suša ni trajala vseh zadnjih sedem let, družbena posestva pa so zmanjšala število molznic za eno petino. Pred sedmimi leti so mlekarne dobile iz njihovih hlevov 52 % vsega odkupljenega mleka, zdaj pa le še 30 odst. Kmetje so zvečali prodajo mleka, ker imajo boljše krave in jim pokladajo boljše krmo. Če bi razmerja cen mleka in krmil ustrezala, bi gotovo z zvečanem dodatkom krmil preostali pomanjkanje krme. Pri sedanjih cenah pa se to ne splača.

V naši republiki poskušajo uravnati razmerje cen z dogovorji med živinorejci, mesno industrijo in mlekarjami. Cene naj bi se spreminjale le v medsebojni odvisnosti in hkrati, ne danes ene, jutri druge. Ko se podražijo krmila, naj bi se v ustreznem razmerju zvišale cene pitane živine in mleka. Potem ne bi bili zdaj donosnejši pitanci, jutri molznice,

pa spet kaj drugega. Kmetovalci bi laže načrtovali, trg bi bil ustrezno založen z domačimi živili.

Uresničiti bi bilo treba tudi zahtevo, naj vsi živinorejci dobijo za enako mleko enako plačilo. Gotovo bi ga zbrali več, če bi ga tudi manjšim živinorejcem plačali po enaki ceni kot večjim. Odpraviti bi bilo treba vse slabosti pri ugotavljanju kakovosti in tolaže, da izgine nezaupanje in negotovanje živinorejcev. Razširiti bi bilo treba omrežje zbiralnic, saj bi nekateri kmetje radi prodali nekaj mleka celo po sedanjih neugodnih cenah, če bi ga kdo odkupoval. Ko bo cena ugodnejša, pa bi ga še več, če zbiralnica ne bi bila predaleč.

Ali se namesto deviz za uvoženo mleko in maslo ne bi splačalo »žrtvovati« nekaj dinarjev za večji odkup od domačih živinorejcev?

JOZE PETEK

Velenje

NAMA: ČUDEŽI V RESTAVRACIJI

Ni še minilo mnogo dni, odkar so v Velenju odprli čudovito veleblagovnico, ki ima v gornjem nadstropju tudi odlično urejene restavracije. Tej je namenjen naslov, ki govori o čudežih. Ne gre za prave čudeže, temveč podrobnosti, ki jih v našem gostinstvu namreč nismo navajeni. Tod kritizirajo higieno, postrežbo, ceno in še marsikaj drugega. Restavracija v Nami pa bi zaslužila za sedaj same petice, čeprav nekateri pesimistično zmigujejo z glavami, češ tako je povsod prve dni. Bomo videli! Kljub temu pa nekaj besed o tem, kako je zdaj.

Najprej: okolje je izredno prijetno. Res so barve nekoliko vpijoče, vendar se izredno skladajo in človek ne hote dobi občutek, da ni v gostišču na celjskem območju.

Cenik! Po »šunkarici« v ho-

telu Paka, za katero smo odšteli šest novih dinarjev, je pogled na cenik v Nami balzam na nezaceljeno rano. Izdatne malice po 3 in pol ter 4 in pol dinarja. Za kosilo sta dva menija: prvi je po 14 in drugi po osem dinarjev. Tako se lahko odlično najede tudi tisti, ki ne morejo odšteti veliko denarja za kosilo. Pa še to: tudi tisti obrok za osem dinarjev je izdaten in okusen. Potem pa še presenečenje. Natakariča prinese pivo in vljudno opraviči:

»Ni povsem hladno, zato smo dali vanj malo ledu.«

Drugod pa moraš moledovati za led. Pozimi in poleti. Zato ni čudno, da obisk tudi po prvih dneh ni padel. In tudi ne bo, če bodo ohranili takšne cene, tako vljudno postrežbo in prijetno okolje.

M. S.

KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

TEHNO-MERCATOR
CELJEPOKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

11

Ko so opazili kmetje v galopu proti njim drveče nasprotnike, so se zmajale njih vrste, se zagnale v beg in zatele v Krško. Po prihodu Thurnovih pešcev je prodrla pehota z gornje strani v mesto, jezdec so ga zavzeli od druge strani.

Pričelo se je nepopisno in strašno klanje, v katerem je padlo in utonilo v Savi 300 kmetov, vsi drugi so zbežali ter se razkropili na vse strani. Po zmagi je uskoško vojaštvo grozno besnelo, ropalo ter požigalo.

Sporočilo o tako naglem ter nepričakovanem porazu je tako presenetilo vojvodo, da se je zjokal kakor od staršev tepen otrok. Zgodilo se je to, kar je dvakrat prerokoval kapitan Šterc. Napaka glede cepljenja bojnih čet se ne bo dala več popraviti. Sedaj ni bilo niti misliti na kako nadaljnje prodiranje, treba je le rešiti, kolikor je še sploh bilo mogoče. Za nobeno ceno v Sevnici zbrana kmečka vojska ni smela zvedeti o porazu, sicer se je polasti malodušnost in kmetje se bodo razleteli, preden so sploh videli nasprotnika. Vojvoda je sklenil, da bo krenil iz Sevnice na Planino in po Bistriški dolini do St. Petra. Med potjo se mu bodo pridružili Štercovi bojevniki. Pri St. Petru bo prekoračil na ta način ojačen Sotlo, dosegel kmečko trdnjavo Cesargrad, kjer bo privoščil pod zaščito dobro utrjene točke ljudem nekaj dni počitka in odbrzel proti Dolnji Stubici, da ne doleti Matijo Gubca ista usoda, kakor je je postal deležen kapitan Kupinič.

Ze na Planini so zvedela Gregoričeva krdela ne le o plemiški zmagi v Krškem, ampak tudi o bitki med kmečko in plemiško vojsko pri Keretincu in Mokricah. Plemiški vojski je tu načeloval banov namestnik Gašper Alapič, ki je kmete neusmiljeno razbil in razpršil. Pri Keretincu in Mokricah je pobil Alapič s konjeniki grofa Zrinjskega in drugimi četami 1000 kmetov. Po porazu so požgali Uskoki kakor Turki kočje upornikov ter oplenili kmečke domove vsega imetja in živine.

Kdo je bil raznesel ti strašni novici po kmečkem taboru od moza do moza, se ni dalo dognati. Posledica teh poročil je bila malodušnost, izguba zaupanja v vodstvo punta in kmetje so se pričeli razhajati na vse strani in raznašati vesti, da je konec kmečkega punta in sedaj bo sledila krvava »rihta« plemstva.

S Planine se je pomaknila kmečka vojska proti Pilštajnu, kjer se je utaborila v Bistriški dolini in predvsem v Lesičnem.

Ena je že pričakovala Pavla pri kovačnicah, ga obsula z vprašanji in tiščala vanj s prošnjo, da bo tokrat šla z njim, naj to dovoli ali ne. Kapitan Šterc je bil edini od vodij, ki se ni zgubil upanja v končni uspeh. Računal je na priključitev k ostankom vojvodove vojske novih tisočev svežih puntarjev iz St. Petra, Bizelskega ter Pišec. Še vedno je bil mogoč pobeg preko Sotle in okrepitev glavnih kmečkih bojnih sil pri Dolnji Stubici. Emi je prikril dosedanje, po krivdi vodstva povzročene poraze, jo tolažil in ji prigovarjal, naj počaka lepo doma, saj bo prišlo kmalu do končne zmage in potem bosta itak za vselej skupaj. Komaj in komaj je odpravil junaško dekle iz tabora, kjer je bilo potrebno marsikaj urediti in pregnati plahost ter obup. Ob Bistriški dolini je

kmečka vojska skrbno zastražena nočila in hotela nadaljevati 7. februarja pot proti Kozjem. Ze v noči od 6. na 7. februar sta prejela Gregorič in Šterc sigurno zanesljivo obvestilo, da čakajo kmečko vojsko v Kozjem jezdec Alapiča in Zrinjskega, kjer so oficirji v gosteh pri posestniku tamkajšnjega gradu Maksu plemenitemu Rueppu. Na kak spopad s preizkušenim in zmag vajenim plemiškim konjeništvom ni bilo niti misliti, in še najmanj na odprtj ravnini proti Kozjem. Ni preostajalo drugo, kot zgodaj zjutraj zatrobiti na odhod preko pilštajnskega trga na Buče in z vso naglico v St. Peter in preko Sotle. Ko se je pričelo daniti in so klicale kmečke bojevnike na noge troblje, so zasvetili na vseh hribih kresovi in zazvonili po cerkvah zvonovi. Pri tem pogledu je objel kmečki tabor obup! Vsak je vedel kaj pomenita v tedanjih časih kres in plat zvona. Od ust do ust je šlo: »Turek je že v Kozjem in pridrvi zdaj pa zdaj nad nas!« Na srečo je že bilo izdano povelje za umik preko trga in dalje, ker bi se sicer bili kmetje itak razpršili v zapovedani smeri, v kateri so se upali ogniti Turkom. Prebridek je bil pohod ter umik 7. februarja zjutraj! Vsa spodbuda in tolažba iz ust vojvode ter kapitana sta bili zaman. Kmetje niso verjeli, da bi se bilo poslužilo plemstvo prekane s kresovi in zvonovi, da bi zbegali puntarje; vse je trdno verjelo, da je zadela obupanega kmeta poleg vseh šib še — turška! Na poti od Pilštajna do St. Petra se ni pridružil klavrnim ostankom še pred kratkim tolikanj ponosne punte nihče. Pač pa je čakalo v St. Petru dobrih sedem tisoč nepreplašenih puntarjev, ki so le znali povedati, da so videli švigati po cesti ob Sotli na hrvaški strani plemiške jezdece, a jih je bilo le za malo južino in s temi bo lahek opravek. (Se nadaljuje)

KAR MISLITE VI -
OBJAVLJAMO MI!

Novoletno razpoloženje, ki pri marsikom véasih dolgo drži, je minilo. To se pozna tudi pri naši rubriki, ki je pogumno in krepko stopila v svoje novo obdobje. Vesel sem, ker lahko povem, da si je rubrika v svojem kratkem življenju pridobila cel kup zvestih sodelavcev, ki ne zamude nobenega vprašanja. Tako sem skoraj vedno prepričan, da se bo na moji mizi zbrala znana družba odgovorov.

Ko se neka rubrika zasidra, to pomeni, da jo imajo radi. Poskusite jo imeti radi še naprej.

Na zadnje vprašanje je prišlo dvestodvaindvajset odgovorov.

1. Marija Medved, tajnica glavnega inženirja Cinkarne Celje, meni o tem, kdo je revež, takole: »Revež je tisti, ki se ne more v sedanjem času obvladati.«
2. Za Udovič Marijo iz Vrhe 43, Teharje, je revež tisti, ki je poln napuha.
3. »Revež je Novi tednik, ki najboljše odgovore svojih bralcev honorira s 10 ND.« Takšno je mnenje naše stare znanke Viole Filipič, Tomšičev trg 17/L, Celje.

4. »Revež je človek, ki ima razkošno stanovanje, avto in weekend, pa ni bil še nikoli v gledališču.« Odgovor je poslala Jožica Selič, Rečica 38, Laško.

5. Revež je tisti, ki je suh kot poper, ožet kot goba, lačen kot volk, žejen kot mavra, jezdi na psu in je ubog kot cerkvena miš. Tako o revežu Cvetka Drozg, Vojkova 1, Celje.

In še naslednje vprašanje: KAJ JE UMETNOST?

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLAGOVNICA

TRIM

športna značka

ŠPORTNA ZNAČKA TRIM 1972

Akcija za osvajanje rekreacijske značke TRIM je že stekla, preko 5000 kartonov za izpolnjevanje rekreacijskih aktivnosti je bilo že podeljenih. Akcija je naletela na velik interes. Vsakdo lahko prejme karton v svoji sindikalni organizaciji ali pa v veleblagovnici »T«.

Organizatorji rekreacije v sindikalnih organizacijah pa te dni delijo tudi prospekte za nekoliko zahtevnejšo in kontrolirano tekmovalno za osvojitve športne značke TRIM.

To je prav tako republiška akcija, ki bo letos potekala v glavnem središču v Velenju, Ravnah, Mariboru, Murški Soboti in Celju. Pravila in norme imajo osnovo v lanskeletni sindikalni rekreacijski znački v Celju, le da so nekoliko dopolnjena in je na izbiro več panog.

Namen značke je predvsem vzpodbuditi odrasle k rekreativnim aktivnostim, pripraviti za določene športne dosežke in podelitev osebnih priznanj, ki jih recimo na sindikalnih športnih igrah niso deležni.

Organiziranje tekmovalnih za športno značko TRIM naj bi bila letošnja osnovna naloga sindikalnih organizacij, pri čemer bi jim morala pomagati tudi odgovarjajoča športna društva.

Čeprav ima tekmovalne naziv »športna« značka pa lahko značko osvoji vsakdo — že s samim sodelovanjem v vseh panogah prejme srebrno značko.

Ce ste se odločili poleg rekreacijske značke TRIM osvojiti tudi zlato, srebrno ali bronasto športno značko TRIM, upoštevajte naslednja pravila (povzetek):

— opraviti morate 150 aktivnosti za rekreacijsko TRIM značko. Brez izpolnjenega kartona ob koncu leta ne morete prejeti tudi športno značko TRIM;

— osvojiti morate določeno število točk s tekmovaljem v najmanj štirih panogah izmed osmih:

kegljanje — 50 lučajev (25 + 25) streljanje — 20 strelcev z zračno puško, smučanje — prikaz znanja v smučanju med vratci, plavanje — 50 m prosto, tek — 100 m moški, 600 m ženske, kolesarjenje — 10 km, trim steza — tek v naravi preko raznih naravnih zaprek, planinstvo — vzpon na vrh z nadmorsko višino najmanj 1000 m.

— v vsaki panogi lahko dosežete odlično, dobro ali zadovoljivo oceno. Norme so različne za spol in starostne kategorije:

— rezultate lahko dosežete na kateremkoli organiziranem tekmovalju;

— od 100 maksimalno dosegljivih točk jih morate za zlato osvojiti 60, za srebro 40 in za bronasto 20 točk.

PRIPRAVE ATLETOV SO ZELO RESNE

Veseli je gledati te dni mlade atlete v dvorani AD Kladivarja. Vsi se resno pripravljajo na novo sezono in dvorana dolga 80 metrov je vseskozi zasedena.

Sedem trenerjev AD Kladivarja — Miran Hrovat, ing. Jože Kopitar, Roman Lešek, Andrej Peterka, Simo Važič, Valter Štajner in Adolf Urbančič imajo polne roke dela. Nadarjeni tekmovalci jih potrebujejo. Iščejo nasvete in program dela. Marsikateri tekmovalci, trenerja dvakrat na dan. Vsi vidijo pred seboj novo sezono in nove načrte in obveze. Skratka, dvorana ob cesti Moše Pijade je v teh dneh Meka celjskih atletov. Poleg tega pa so celjski dolgo in srednje progaši stalno na potepu po bližnjih gozdovih, ko si nabirajo potrebno kondicijo.

Vse to je posledica lanskeletnih rezultatov in obvez, pred katerimi stojijo Celjani letos. Lansko leto so osvojili naslov najboljšega atletskega kolektiva v Jugoslaviji in isti naslov si želijo tu-

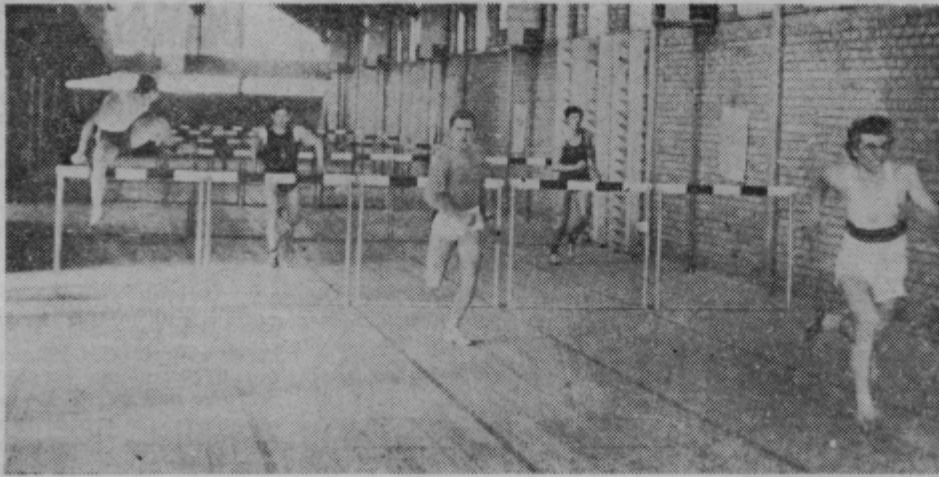
di letos. To pa pomeni, da bodo štartali že v prihodnjih mesecih na republiškem in državnem prvenstvu v krosu in na republiškem prvenstvu v dvoranah. Ker pa sta oba krosa v Sloveniji, državno prvenstvo pa v Velenju, imajo pogoje, da sodelujejo z vsemi ekipami.

Ta tekmovalja pa že prinašajo prve točke v borbi s Crveno zvezdo, Sarajevom in Slavonijo za naslov najboljšega kolektiva v Jugoslaviji.

Samo spomnimo se kakšne uspehe so Celjani osvojili v lanski sezoni: bili so prvaki v moštvenem prvenstvu pri ženskah in mladincih, osvojili so sedem naslovov državnih prvakov med posamezniki in 41 naslovov republiškega prvaka. Dosegli so pet državnih rekordov in 25 republiških rekordov. Kar dva in dvajsetkrat so sodelovali na mednarodnem tekmovalju kot člani državne reprezentance in sodelovali na 106 tekmovaljih. Od tega 61-krat izven Celja in 45-krat doma. Vsega skupaj so tekmovali

104 člani in mladinci ter 74 članice in mladink v belih majicah celjskega Kladivarja. Se in še bi lahko naštevali uspehe celjskega Kladivarja. V krosu so osvojili na republiškem prvenstvu pet prvih in dva druga mesta, osvojili naslov republiškega prvaka v krosu, na državnem prvenstvu pa bili četrti. Uvrstili so se v dveh moštvenih tekmovaljih v finale in poleg dveh naslovov osvojili še tretje mesto pri mladinkah in četrto pri članih, ter dve tretji in eno četrto mesto v pokalnem tekmovalju. V svojih vrstah pa imajo dva olimpijska kandidata Urbančičevo in Kocuvana, ki sta tudi vzgljed številnim mladim atletom, ki šele pričakujejo svoj čas.

Letna konferenca AD Kladivarja bo dala še popolnejšo podobo dela v tem največjem atletskem kolektivu v Jugoslaviji. Priprave za novo sezono pa so letos tako resne ter kakovostne, da lahko pričakujemo samo najboljše na celjskem tartanu.

Prpriave potekajo z vso resnostjo

REKORDNA UDELEŽBA

CRNA: Nov rekord skakalnice v Andražu je postavil I. Pudgar (na sliki), ki je skočil v prvi seriji 45 m.

Foto: T. TAVCAR

Smučarski klub Oljka Andraž nad Polzelo je pripravil minulo nedeljo meddruštvene skakalne tekme na 50-metrski skakalnici. Udeležba skakalcev je bila tokrat rekordna, saj je sodelovalo 66 skakalcev iz Velenja, Črne, Kranja, Ljubljane, Vrhnike, Izletnika Celje, Partizana Šmartno ob Paki, Stahovice in domačega kluba.

Rezultati: Člani: 1. Pudgar (Črna) 208,1 točke (44,5 in 45 m), 2. Bukovnik (Triglav Kranj) 205,4 (44,5, 44,5), 3. Podlipnik (Vrhnika) 204,9 (44,5, 44,5) itd. Starejši mladinci: 1. Brađeška (Ilirija)

193,3 (42,5, 42,5), 2. Bevk (Ilirija) 177,8 (43, 39,5), 3. Androozni (Izletnik) 177,0 (39,5, 41) itd. Mlajši pionirji: 1. Kolarič (Črna) 148,9 (35, 36,5), 2. Motoh (Ilirija) 148,1 (40, 39,5), 3. Cimžar (Triglav) 141,7 (35,5, 35,5) itd.

Nov rekord skakalnice je postavil Pudgar, ki je skočil 45 m, prej Krevselj (Velenje) 44 m. Škoda, da se je Koprivšek pri poskusnem skoku malo poškodoval in tako ni nastopil. Skočil pa je 47 m, SK Oljka Andraž je tekmovalje odlično pripravil.

TONE TAVCAR

NOV SMUČARSKI KLUB

Pred leti so v zgornji Savinjski dolini stekle prve vlečnice v Mozirju, Gornjem gradu, na Ljubnem in sistem žičnic na Golteh. Vzporedno z novimi vlečnicami pa se je večalo tudi število smučarjev, kar je narekovalo, da bi se naj ustanovil smučarski klub. Po sestanku iniciativnega odbora so pred krat-

kim ustanovili »Gornjesavinjski smučarski klub« s sedežem v Mozirju. Naloga smučarskega kluba je, da poveže vse smučarske delavce, smučarje, da skrbi za nadaljnji razvoj smučanja, organizira tečaj začetnega in nadaljevalnega smučanja, oživi dejavnost smučarjev skakalcev in po možnosti ustanovi tekaško sekcijo.

Upamo, da bo društvo, ki mu je glavna naloga zimski rekreacijski šport, našlo razumevanje pri delovnih organizacijah, saj se nekaterih zastavljenih akcij kljub vsej amaterski zavzetosti izvoljenih funkcionarjev smučarskega kluba, ne da izpeljati brez materialne pomoči.

T. TAVCAR

športne vesti

HOKEJ NA LEDU

V nadaljevanju mladinske republiške lige so celjski mladinci igrali na Jesenicah in premagali istoimensko moštvo 7:6 (4:2, 3:2, 0:2). Igrali so zelo dobro in že v drugič premagali naraščaj tega znanega moštva izpod Mežaklje.

Zadetke so tokrat dosegli: Bratec 4, Smidt, Prelog in Lesjak. Na razpredelnici so Celjani tretji izza Olimpije, Kranjske gore.

JK

Takoj po novem letu so celjski hokejisti gostovali v Skopju. V srečanju proti domačemu Vardarju so prikazali dobro igro in sigurno zmagali 10:2 (1:0, 5:1, 4:1). Zadetke pa so dosegli: Bratec 2, Cretnik, Kolenc, Sušnik, Pinter, Dobovičnik, Kerkoš, Vrtovšek in Motoh.

JK

Celjani so drugi. Ponovili so lanskoletni uspeh, ko so v tekmovalju zvezne lige osvojili drugo mesto v skupini »Ba«. Ta uspeh je bil letos skorajda večji zaradi tega, ker so vse ekipe zvezne lige izredno napredovale in ker je razpadla ekipa Beograda močno pojačala nekatere klube v Srbiji. Celjani so trenutno drugi za Crveno zvezdo, s katero se bodo še v kvalifikacijah borili za dve prazni mesti v prvi zvezni ligi. Omeniti pa moramo, da se v kvalifikacijah igra tudi proti močnim ekipama Partizana in Slavije.

Sobotno srečanje je bilo izredno kakovostno. Preko 500 gledalcev je uživalo v lepi in hitri igri. Škoda je le, da celjski napadalci ne znajo izkoristiti vseh svojih priložnosti za zadetek. Poleg tega pa smo opazili, da obrambni igralci premalo pomagajo v napadu in premalo streljajo z modre črte. Igra se še vedno preveč samovoljno in marsikateri mlajši igralec želi vzbuditi pozornost s preigravanjem, ki se konča z neuspehom. Če Celjani to popravijo, bodo dosegli velik korak naprej. To sta pokazali zlasti zadnji dve tretjini srečanja proti Spartaku, ko so domačini zmagali 5 : 1 (1 : 1, 1 : 0, 3 : 0).

Zadetke so dosegli: Lesjak 2, Cretnik, Pinter in Dobovičnik.

KEGLJANJE

V Puli je bilo minulo nedeljo tretje pregledno tekmovalje za sestavo ženske državne reprezentance, ki bo nastopila na letošnjem svetovnem prvenstvu. Tudi tokrat je bila zmagovalka članica Kovinarja iz Štor Eva Ludvig, ki je podrla 848 kegljev. Z 845 keglji je bila Ocvirkova tretja, Urhova pa z 810 keglji deseta. Po treh nastopih vodi Ludvigova z 2532 keglji, Ocvirkova je tretja z 2439, Urhova pa četrta z 2430 keglji.

Sindikalna organizacija železarne Store je organizirala novoletni kegljaški turnir v borbenih partijah, ki je dal naslednje rezultate: 1. Partizan Kovinar Store 850, 2. Soštanj 806, 3.—4. Obnova in EMO Celje 760, 5. Aero 754, 6. Celje 750, 7. Partizan Sempeter 739, 8. Cetis 722, 9. Cinkarna 716, 10. Klina 694 itd. Vsega je nastopilo 21 ekip.

Pretekli teden so imeli kegljači KK Celje nekaj prijateljskih srečanj. Rezultati: Celje I: Ljubljana Center 7156:6838 (Vanovšek 958, Lubej 946, Kranjc M. 930); Maribor: Celje II 6662:6453 (Tisovec 843, Orešnik 831); Celje II: Maribor 6734:6662 (Tisovec 893, Orešnik 892).

ROKOMET

Začelo se je tekmovalje v rokometu za zimsko prvenstvo Slovenije. Kot vsako leto so tudi tokrat vse tekme v ljubljanski hali Tivoli. Celjski rokometarji so v prvem nastopu premagali Sevnico 22 : 8, nato pa še Mokerc 17 : 11.

Celjani so tokrat nastopili pod pokroviteljstvom trgovskega podjetja Tehnomercator Celje.

ATLETIKA

Celjska atletska moška vrsta je te dni dobila okrepitev. V Celju se je nastanil mladi in zelo nadarjen metalec diska iz Splita Miče Mijač. Pojačal bo na svojo željo domači Kladivar in s tem v mnogem pomagal celjski vrsti. S svojim rezultatom 50,96 bo vsekakor eden najboljših metalcev pri nas.

NOGOMET

V soboto ob 9. uri se bodo celjski nogometni sodniki zbrali v dvorani AD Kladivarja na svoji redni letni konferenci. Predsednik Janko Wagner je pripravil izčrpano poročilo, iz katerega je razvidno, da so celjski sodniki dosegli v preteklem letu ogromen uspeh. Med drugimi so svoje vrste močno okrepili in imajo tudi v kakovostnem vrhu nekaj svojih predstavnikov. Danes jih je 57, ki sodijo vsa srečanja podveze, ter v conski in republiški ligi. Najboljši pa so dajo zvezne tekme.

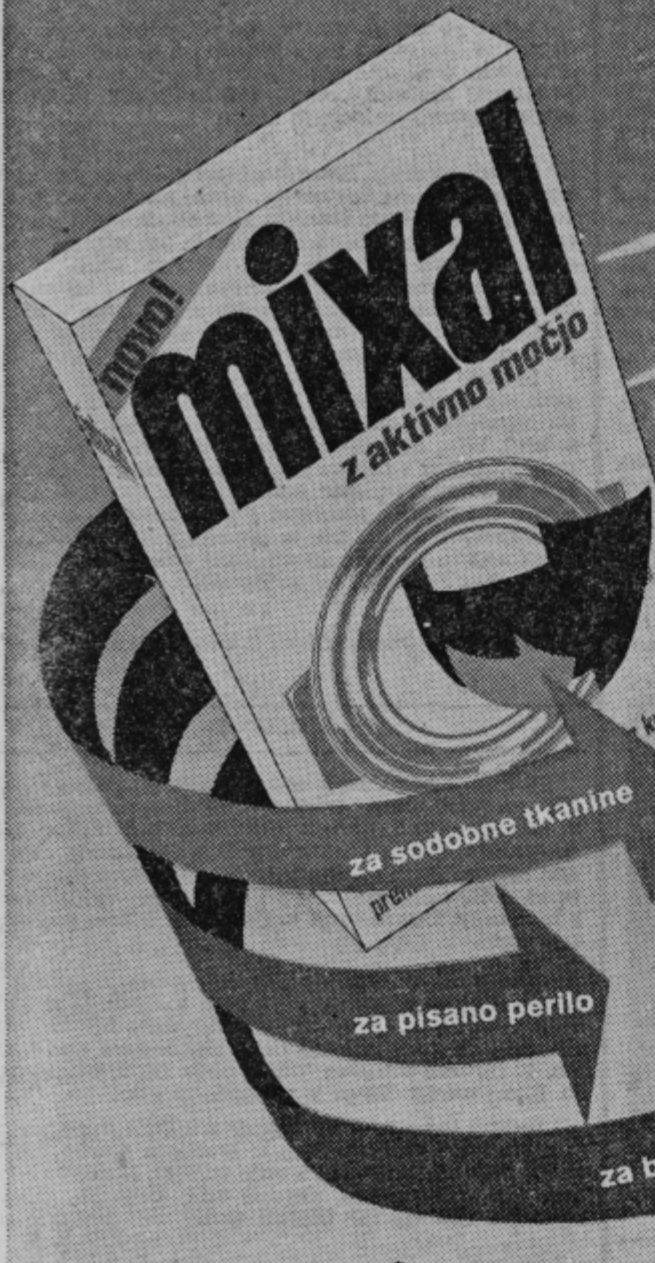
Trener celjskih nogometarjev Nikola Duković nas je te dni obvestil, da bodo celjski nogometarji Kladivarja verjetno imeli prvi trening že v nedeljo 16. januarja. Pred tem bo sestanek med upravo društva in igralci, na katerem bo potrebno rešiti še nekatera neresena vprašanja glede discipline v novi sezoni. Trener in tehnično vodstvo bosta namreč zahtevala zagotovilo za resno delo od vseh kandidatov celjskega moštva v spomladanskem delu prvenstva. Zanimivo je, da so Francu Hriberniku brisali kazen in že lahko nastopi za celjski Kladivar.

Trojica celjskih karatejistov je sprejela te dni naziv moštra karatea. Črni pas bodo v bodoče nosili: Rudi ing. Jakhel (drugoplasirani z državnega prvenstva v absolutni konkurenci), Vinko Gobec (državni prvak v polteški kategoriji) in Tone Maruša (republiški prvak v letih 1970 in 1971 v absolutni kategoriji).

moč sama ne zadostuje novi **mixal** ima aktivno moč!

* aktivna moč premaga vso umazanijo
* aktivna moč varuje vaše perilo

Prvi
jugoslovanski
biološka
koncentrirani
detergent

za sodobne tkanine

za pisano perilo

za belo perilo

novi **mixal** ima aktivno moč

ZLATOROG MARIBOR

ženin vsakdan

TOKRAT NA IZLETU KRILO

Moja stara mama ne more videti hlač. No, na moških že, ampak na ženskah, to pa sploh ne. Jaz se seveda, ne

prijetno počutim, kadar obrekuje ženske, ki nosijo hlače, kajti tudi jaz jih nosim. Nekoč sem ji ob taki priliki rekla: »Ampak, stara mama, saj vendar tudi jaz nosim hlače, pa mi nikoli nič ne rečeš.«

»Ti si pa nekaj drugega,« je pribila.

Tako, jaz sem pač nekaj drugega, ker sem njena vnučinja. No, tako meni moja stara mama, jaz pa poznam veliko babic, ki prav rade nosijo hlače in še na misel jim ne pride, da bi o tej stvari razglabljale na tak način. Danes smo pač ženske sprejele hlače masovno, ne zato, ker bi ta kos oblačila pomenil simbol ženske emancipiranosti, ampak zato, ker so nadvse uporabne, zlasti pa so nenadomestljive pri športu.

Res pa je, da niso za vsa ko postavijo in to prevečkrat nekritično pozabljamo. V takem primeru bomo veliko bolj prikupne v krilih.

Na spomladanski izlet lahko gremo v širšem karirastem krilu z enakim šalom, ki bo tako širok, da ga lahko ogrnemo okoli ramen kakor plet in zato nas tudi mraza ne bo strah.

Majda

DOMAČA DELA V JANUARJU

Pridelke, spravljene v kleti (sadje, krompir, korenje) preberemo. Vse, kar je gnilega pri tem zavržemo, da se tudi zdravo ne pokvari. Paziti moramo tudi na zmrzal, ki škoduje sadju in krompirju pa tudi vinu. Pred mrazom dobro varuje tudi star časopisni papir.

Lepo vreme izrabimo za čiščenje sadovnjakov — pečkarjev in ribeza. Mlademu drevju oblikujemo krono in pri tem pazimo, da se nam zgornje veje in vrh ne razvijajo preveč na račun spodnjih, ki jih najlažje škropimo in na njih najhitreje in najceneje nabiramo plodove. Večje rane na drevju namažemo s cepilno smolo. V nasadih črnega ribeza odstranimo stare in bolne veje. Režemo tik pri tleh. Paziti je treba, da bo vsaka rastlina prej obrezana, preden začne odpirati očesa.

V vinograde vozimo gnoj in kompost, ki ga podkopljamo ali pa zmečemo v kup, stlačimo in pokrijemo z zemljo. Lahko tudi rigolamo in napravljamo podzidja.

Za vrt si v tem času prikrbimo dobra semena. Ko izbiramo, gledamo na sorto, na kaljivost in čas setve. Sadno grmičevje (ribez, kosmulja, maline) obrežemo in očistimo. Zimsko zelenjavo, kot ohrovt, zelje, kolerabo, korenje, peteršiljeve korenine pustimo pod odejo. Iz zasipnice jih jemljemo samo ob lepem vremenu, nato jo zopet zadelamo. Pri tem odstranimo gnile in nagnite liste.

V rastlinjaku je treba v lepem vremenu zračiti. Kadar je razlika med zunanjo in notranjo temperaturo prevelika, je treba cvetlice med zračenjem umakniti z okna, kajti nagla sprememba temperature lahko škoduje. Rastline morajo ves čas imeti največ svetlobe in važno je le, da jih obvarujemo pred mrazom. Zalivamo jih bolj poredko, pa še to le z mlačno vodo. Prah pa izmijemo z milno vodo.

STONE GABRIČ - 70 LETNIK

V torek je slavil svojo sedemdesetletnico življenja Tone Gabrič, dolgoletni direktor celjske klavnice, predsednik društva upokojencev v Celju in še vedno marljiv in delaven aktivist v številnih organizacijah, zlasti v organizaciji ZB.

Rojen v kmečki družini z devetimi otroki v Brezovi pri Sevnici, z dvanajstimi ostal brez očeta, izučen mesar, pomočnik, samostojni obrtnik, poroka, dva otroka — to so mejniki njegovega življenja pred vojno.

Z začasnimi vojne med prvimi pregnanci. Čez Dolenjsko se prebija v Ljubljano, se zaposli, toda za družino premalo zasluži, po ovinkih spravi družino na ženin dom onstran Solte, se vrne, se se poveže z OF in najde bolj

šo priložnost, gostilno v Starem trgu pri Ložu. Spet ilegalno pripelje družino na Notranjsko, dela kot aktivist OF, po kapitulaciji Italije vodo tri desetine v loško brigado, komisari v njej in ker zboli, ga po ozdravitvi premestijo v komando vojnega področja na Notranjskem, kjer skrbi predvsem za preskrbo enot. Vsa družina mu je v gibanju, žena pri APZ,

sin v partizanski tiskarni, hči deluje v SKOJU. Tik pred koncem vojne gre za komisarja bataljona v prometno brigado in ob osvoboditvi vodi avtobataljon. To so mejniki štirih let vojne.

Kot aktivist OF sedeluje pri prvih volitvah v domačem Posavju, nato pride v Celje. Z izjemo nekaj mesecev, ko je v Ljubljani, in enega leta, ko kot poverjenik vodi državne nabave v Celju, je bil Tone Gabrič ves čas, do upokojitve v letu 1969, direktor celjske klavnice. Upokojil se je zaradi bolezni in kot prvi zadnji čas, ker bi ga sicer pobralo, saj si je vse preveč gnal k srcu.

No, tudi danes pri 70 letih ne počiva. Kot predsednik društva upokojencev je na čelu odbora, ki gradi dom upokojencev.

Če je delavnost tisto, kar ga drži svežega na nogah, potem mu želimo še veliko delovnih uspehov in s tem še veliko let.

J. KRAŠOVEC

ANEKDOTE

Friderik Veliki je ležal na smrtni postelji, a bolezen se mu je obrnila rahlo na bolje. Zdravniki so o tem razpravljali in celo izrazili upanje, da bo ozdravel.

Tedaj se je Friderik obrnil k nečaku Frideriku-Viljemu, bodočemu nasledniku, ter mu rekel z njemu lastnim, bridkim smehom:

»Oprosti, nečak, ker moraš čakati zaradi mene!«

»Gospod de Musset,« je rekla pesniku igralka Comédie-Française, »povedali so mi, kako se hvalite, da ste spali z menoj.«

»Oprostite,« je rekel de Musset, »jaz sem se vedno hvalil z nasprotnim.«

Vjačeslav Molotov, komisar ZSSR za zunanje zadeve, je diktiral Finski zelo težavne pogoje, ki jih ta ni hotela sprejeti. Tedaj je poklical v Moskvo finskega predstavnika. Finci so poslali Paasikivija, ki je postal pozneje

predsednik republike. Molotov ga je ostro napadel:

»Koliko vojakov ima vaša dežela?«

»Tristo tisoč,« je odgovoril Juho Justu Paasikivi.

»Mi pa jih imamo na vaših mejah tri milijone!«

Finski odpovedanec ga je mirno pogledal in pripomnil:

»Preveč jih je... da bi lahko vse pokopali na našem ozemlju.«

Da bi si uredila novo stanovanje, je italijanska filmska in dramska igralka Alida Valli pri starinarju kupila šest stolov v slogu Ludvika XV. Čez nekaj dni se je vrnila v trgovino in se pritožila.

»To je sramota,« je rekla. »Pred dvema dneva sem kupila šest stolov v slogu Ludvika XV., trije od njih pa so že polomljeni.«

»Nemogoče!« je vzkliknil začuden prodajalec starin, »razen, če ni morda kdo v trenutni raztresenosti sedel nanje.«

DANES SREČANJE

Danes, v četrtek, 13. t. m., bo ob 17. uri v uredništvu Novega tednika in Radia Celje, Gregorčičeva ul. 5, srečanje dopisnikov, tistih, ki so s svojimi prispevki že sodelovali pri Novem tedniku oziroma Radiu Celje pa tudi onih, ki bi radi postali priložnostni sodelavci obeh glasil.

Zato vabimo vse, ki jih zanima delo pri časopisu in radiu, da se tega srečanja udeležijo.

DIT-ov PLES

Tudi letos prireja Društvo inženirjev in tehnikov Celje svoj tradicionalni DIT-ov ples v dvorani narodnega doma v soboto, 5. februarja 1972.

Celovečerni spored bo izvajal vokalni instrumentalni ansambel »Union« s solistoma Otom Pestnerjem in Andrejo Zupančič, vmes bo nastopal vokalni kvartet »New swing Quartet« s svojimi črnskimi duhovnimi pesmimi.

NAROČNIKI DELA
SO
NEZODNO ZAVAROVANI

PRI ZAVAROVALNICI SAVA

TRI MINUTE DO TRAGEDIJE

V RAZREDU ŠMARSKE OSNOVNE ŠOLE SE JE ZRUŠIL STROP

TRAMOVI, TEŽKI PO 100 KILOGRAMOV, SO PADLI V RAZRED — KLJUB NEVARNOSTI IN OBLAKU PRAHU SO OTROCI OSTALI MIRNI — PO LESTVI NA PROSTOST, VARNOST IN ZRAK — ALI GROZI PODOBNA NEVARNOST TUDI OSTALIM UČILNICAM?

Sto let stara šola v Šmarju

TRI MINUTE DO TRAGEDIJE

Nekatere stavbe šol na našem območju praznujejo že tako spoštljivo starost, da jih bomo kmalu uvrstili med zgodovinske spomenike. Kljub temu pa v njihovih prostorih otroci še vedno z veliko žilico zajemajo učenost, saj drugih zgradb ni, ker zanje ni denarja. Se najteže je takšnim šolam ob prometnih cestah, kjer vsak tovornjak, ki vozi mimo, povzroči neprijetno nihanje tal. Drugod, v odročnih krajih, zadostuje za to že malo bolj razigrana množica otrok. V Šmarju pri Jelšah imajo v centru kraja kar dve zgrad-

prešolanje otrok iz obrobnih krajev na centralno šolo, sedaj pa se tu ruši strop. Ze tako ali tako ni lahko poučevati otrok, ki prihajajo iz oddaljenih krajev in mnogi med njimi doma trdo delajo, še huje je, če se učitelji in otroci zavedajo, da jim nad glavami preži nevarnost. Še pred dnevi bi rekli, da je to pretiravanje, danes to ni več mogoče. Vsaj tistim ne, ki so bili v porušenem 8. b razredu in so videli to, kar smo videli mi.

V pritličju šole, kjer je bilo nekoč sodišče, nas je popoldne zaustavilo dekletce:

»Ali iščete razred, ki se je

pa je bilo, ko smo morali na temno podstrešje, kamor nas je z baterijo v roki popeljal prijazni hišnik RUDOLF BABIC.

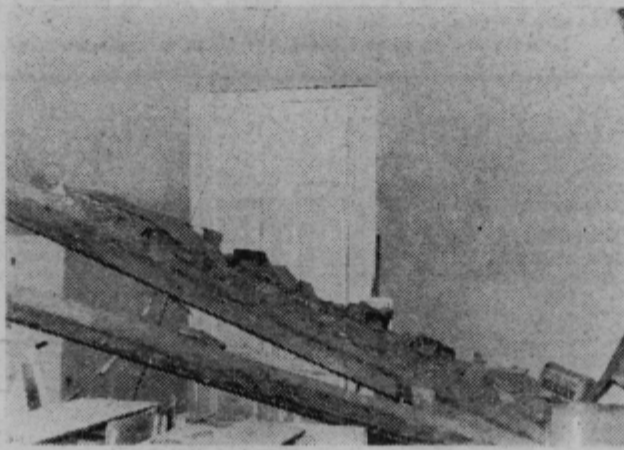
Med prahom, starimi klopami in polomljenimi stoli je zijala podolgovata odprtina. Dnevna svetloba je vdírala iz razreda v temo pod streho.

»Nemogoče«, smo dahnilo po dobri minuti, ko smo strmeli navzdol v razred in se čudili, da se nikomur ni nič zgodilo. Pet tramov, vsak po 100 kilogramov po približni cenitvi, kupi prahu in velike opeke, je ležalo ob strani razreda. V kotu je s tal vodila na podstrešje malo manj kot navpična lestev, podprta z dvema

dijo skozi vrata, bi danes morali poročati o mrtvih. Pičle tri minute so rešile Šmarje, da se ni zavilo v črnino.

»Sreča, sreča«, ponavljajo vsi, s katerimi smo govorili nekaj ur po dogodku. Mnogim v Šmarju še ni jasno, kaj bi se lahko zgodilo, saj si razen sekretarja SZDL JOZETA GOJTANA in tričlanske komisije občinske skupščine (DROFENIK, TRONTL in DVORŠAK) do tistega trenutka še nihče ni ogledal kraja nesreče.

Ravnatelj šole, ki ga je močno pretresla sreča v nesrečo, je med prvo uro sedel v pisarni. Tudi na stropu nje-

Zabarikadirana vrata

klopema. Po Babiču, ki je pomagal popoldne otrokom, sva bila z Dragom prva, ki sva z veliko previdnostjo in počasi zlezla v razred, v katerem bi se lahko zgodila velika tragedija.

Klopi so bile polne prahu in ometa. Pisal bi lahko po njih. Na tabli je ostal neizbrisan Pitagorov izrek. Vzdolž razreda pa so kraljevali tramovi. Tesno ob steni v širini pol metra. Popolnoma zabarikadirana vrata. Le nekaj centimetrov stran pa klopi, se deži in pred nekaj urami na njih še otroci. S stropa so visele pretrgane žice električne napeljave.

govega prostora zija odprtina. Na tleh omet.

GROBNA TIŠINA V RAZREDU

»Nihče ni pomislil, da so tramovi tako prepereli in oporniki tako ozki. Večje sreče si ne moremo zamisliti. Sedel sem za mizo, ko je zaropotalo. Vedel sem, nekaj hudega se je zgodilo. Še zjutraj sva s hišnikom gledala razpoko. Stekel sem v 8. a in skušal odpreti vrata. Nič. Iz razreda je prihajala grobna tišina. Nobenih krikov. Ničesar. To je bilo najhuje. Trkal sem, vpil, vpraševal, če je kdo

Darko Dečman

Jože Jakuš

ral. Občinska komisija, ki je prišla po eni uri, je naročila, da naredi pismeno vlogo, na podlagi katere bodo formirali strokovno komisijo.

Graditeljev ne bo mogoče dolžiti, saj nosi šola datum rojstva letnico 1878. Kdo je kriv? Kdo bi bil kriv, če bi bilo najhuje? Razmere v šolstvu v občinah, kjer zanj ni dovolj denarja. Družba, ki otrokom zagotavlja šolanje. Da pa mora biti varno, nikjer ne piše. Menda je to samo po sebi razumljivo. Pa ne povsod.

»SEVEDA SEM SE USTRAŠIL«

DARKO DEČMAN iz Šmarja je sedel v prvi klopi pri oknu:

»Gledal sem na tablo. Naenkrat pa je zahrulo. Potem pa se je dvignil tak prah, da nismo ničesar videli, niti vedeli. Prvi trenutek so deklice samo malo zavpile, nato pa je bilo mirno. Imeli smo polna usta prahu. Dušili smo se. Seveda sem se ustrašil. Potem

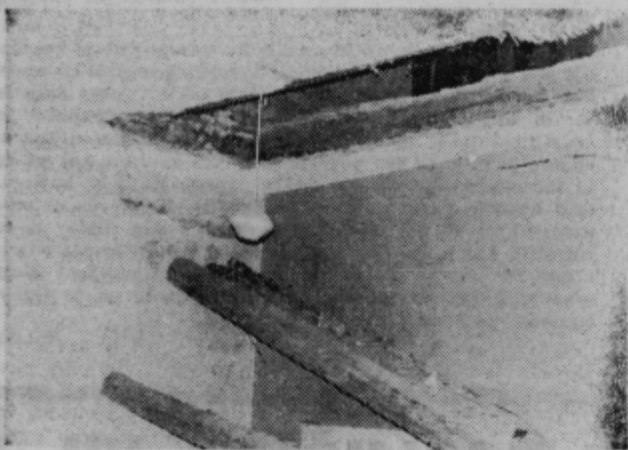
je prišel ravnatelj z lestvijo. Prej so se mi tresle noge, potem pa ne več. Doma sem si s čajem splaknil grlo.»

Darko je še bil pod vtisom dogodka. On in njegovih 25 sošolcev so preživeli tragedijo. Najbolje so vedeli, kaj bi se lahko zgodilo, če bi tramovi padli na klopi.

V dveh učilnicah na že tako tesni šoli, kjer poučujejo 740 otrok v dveh izmenah, pouk ni več mogoč. In kako je z drugimi razredi, bo najbolje povedala strokovna komisija. Kaj če ugotovijo, da šola ni več varna? So bili res samo tramovi v 8. b prepereli? Kje, kdaj in kako se lahko zopet ponovi podoben primer? Bi bilo drugače, če bi kdo ostal pod ruševinami? Roko na srce, bilo bi. Zahvalimo se, da ni tako in ukrepajmo. Gre za naše otroke, ne samo za šmarske. Tudi drugod so stare šole in ne želimo si več tako jasnega opozorila, kot je strop na tleh.

Tekst: MILAN SENICAR

Foto: DRAGO MEDVED

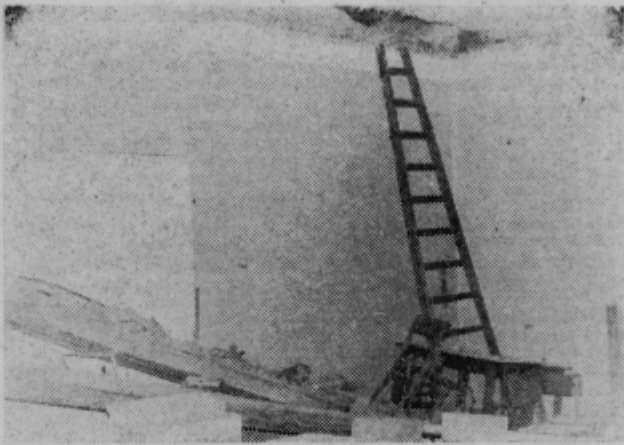
Takole je zazevalo v stropu

bi osnovne šole in obe nista vredni ene poštene. Obe stari, z ozkimi stopnišči, po katerih bi v primeru nevarnosti le težko stekla na plan skupna otrok, in z odpadajočim ometom. Najverjetneje v kratkem času ni realne možnosti, da bo Šmarje dobilo novo šolo, vendar ali dogodek — sreča v nesreči — ponedeljkovega dopoldneva ne opozarja dovolj resno na to, kaj se lahko zgodi, če bodo morali šmarski otroci še naprej obiskovati takšno šolo. Pred dvema letoma so s težavo izvedli

podri? Veste, mi bi morali popoldne noter, pa so nas preselili.»

POVSOD SE RUŠI OMET

Po ozkih stopnicah in hodniku smo stopili v 8. a razred. Iz njega vodijo vrata v tragični 8. b. Skušali smo premakniti vrata. Nič. Niti za milimeter. Pogled skozi ključavnico je zadostoval: ogromni kosi opeke in obrisi težkih tramov na drugi strani. Ze tedaj nas je pretreslo, še huje

Po tej lestvi so otroci zlezli iz razreda

»ODMAKNITE KLOPI«

Kaj je navdahnilo 26-letno predmetno učiteljico matematike, AGICO JELENKO, da je otrokom na pričetku ure dejala: »Odmaknite stranske klopi, da ne bo na vas padal omet!«

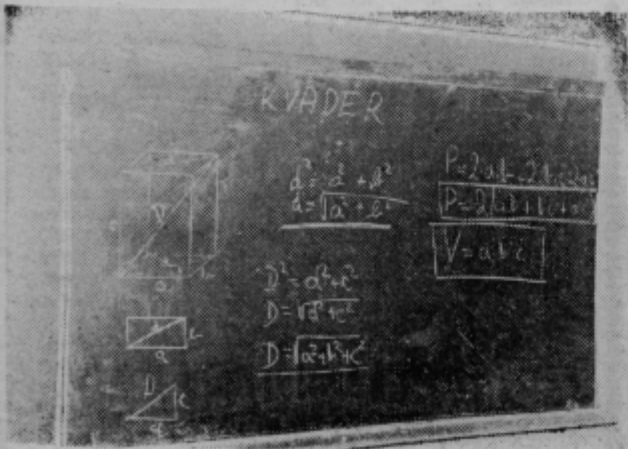
Tri minute pred zvoncem, ki bi označil konec prve šolske ure, je razred izginil v trušču in prahu. Samo tri minute je bilo do odmora, tri minute, ki bi lahko pomenile tragedijo. Če bi tramovi padli med odmorom, ko učenci niso na svojih mestih in ho-

ranjen. Tedaj se nisem vedel, da so učenci zaradi gostega oblaka prahu stekli k oknom. Zrak. Nato se je eden od njih oglašil, da se ni nikomur nič zgodilo. Nismo mogli do njih. Leteli smo na podstrešje in pogledali skozi odprtino. Neverjetno. Otroci so mirno stali v kotu s prisebno tovarišico Jelenkovo. Nobene panike. Nobenih krikov. Spustili smo lestev, Babič je zlezal v razred in pomagal otrokom na prostost. Zadnja je zapustila učilnico učiteljica. Deklice so bile prve. Otroci so pokazali izredno prisebnost.

Ravnatelj je takoj telefoni-

Takole brezskrbni preživljajo otroci urice, ko so mamice in očki v službi. Med igro, učenjem, sprehodi, malicami, mineva čas drobižu, ki ne pozna dolgočasje. A niso vsi otroci tako srečni. Veliko več jih je tistih, ki so bodisi sami doma, ali kje pri kakšni sosedih, teti. Da bi vsi otroci, potrebni otroškega varstva, imeli vedno destinov kot tile malčki iz vrta »Anice Černejeve«, bomo 6. februarja na referendumu glasovali za samoprispevek.

Bila je ura matematike

*****

mali oglasi

Vsaka beseda v malem oglasu stane 0,50 din za naročnike N tednika 9,50 din pa za ostale. Za oglas pod šifro pa je treba doplačati 2,00 din.

do 10 besed 10,00
vsaka nadaljnja beseda 1,10
naročniki 20% popusta

PRODAM

AVTO FW — kasonar, registriran prodam. Gaber Franc, Zagaj 7 Ponikva pri Grobelnem.

PAR lepih juncev 900 kg prodam. Runovec, Trnovlje 48.

TROFAZNI STEVEC — nov, dvodelni kavč, omaro, kredenco, štedilnik, vrata, okna — nova — prodam. Spingler, Zagrad 103, Celje.

POCENI prodam trodelno omaro in komodo. Pirš Ivan, Malgajeva 6.

STROJ za izdelovanje cementnih blokov znamke »Belt« (izdeluje dimenzije 20 x 20 x 40 in 20 x 25 x 40) in betonski mešalec prodam. Lah Alojz, Ljubljana 25, Celje.

PRODAM globok kombiniran otroški voziček za dvojčke. Varga Slavko, Gotovlje 39, Zalec.

PRODAM skoraj novo leseno garažo na Ložnici 150 m od Gostilne Culk. Pismene ponudbe pošljite na naslov Ul. Bratov Vošnjakov 34 Celje.

PRASICA za zakol, ročno črpalno za vodo — skoraj novo in lestev 7 m prodam. Cater Martin Zadobrova 94 Skofja vas.

FIAT 125, letnik 1968, 60.000 km prodam. Rihtar — Ul. 29. novembra 51 a, Celje, telefon dopoldne 33-85.

PRODAM novo enodružinsko hišo z vrtom v centru Polzele. Ponudbe pod »Ugodno«.

KRALJICO peči prodam. Celje, Ljubljanska 84.

PRODAM novo Lubas harmoniko — tri vrstno C.F.B. Korent, Trubarjeva 53 B.

SKODO letnik 1967 odlično ohranjeno prodam. Teharje št. 25.

PRODAM novo motorno žago (homelite) z garancijo za 4.000.— Ndin. Ponudbe pod »Zaga«.

ZASTAVO 750 prodam. Pogladen Hinko, Zagreb 62 a, Celje.

VPREZNI gumi voz prodam. Avgust Esih, Bukovje 8, Frankolovo.

KUPIM

STRUZNICO za les kupim. Pavčnik Karl, Rezbarstvo Laško.

KUPIM manjšo hišico ali dvosobno stanovanje. Ponudbe pod »Pomlad«.

STANOVANJE

DVOSOBNO stanovanje s kuhinjo kupim ali vzamem v najem. Plačam za eno leto vnaprej. Ponudbe pod »Mirna«.

SOSTANOVALCA — dijaka ali uslužbenca sprejemem. Dobrova 8, Celje.

NUJNO iščem sobo in kuhinjo ali večjo sobo za dobo šest mesecev. Plačam za vse mesece vnaprej. Filip Franc, Bežigrajska 10, Celje.

PRAZNO ali opremljeno sobo iščem v centru ali na Otoku. Ponudbe pod »Medicinska sestra«.

OPREMLJENO sobo v Celju išče uslužbenka. Ponudbe pod »Dobro plačam«.

IŠČEM prazno sobo in kuhinjo v Celju ali okolici. Ponudbe na telefon 32-28 — Založnik.

VEČJO neopremljeno sobo za določen čas išče zakonski

par. Ponudbe pod »Mirna zakonca«.

NEOPREMLJENO sobo in kuhinjo išče zakonski par. Ponudbe pod »Zakonski para«.

58 LETNA osebna upokojenka želi pri dobri družini ogrevano sobo. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »1. Februar«.

ODDAM opremljeno sobo, kuhinjo in kopalnico trem solidnim ženskam. Minka Galut, Tovarniška 24, Celje.

NA STANOVANJE sprejemem pošteno dekle. Ponudbe pod »Center cestaa«.

NUJNO iščem opremljeno ali prazno ogrevano sobo s souporabo kopalnice. Ponudbe pod »Izobraženka«.

MLADA novoporočenca iščeta sobo in kuhinjo v bližini Celja. Ponudbe pod »Mareca«.

ZAPOSLITEV

TAKOJ zaposlim nekvalificiranega moškega. Starost od 16 let dalje. Vinko Robek, Zično pletarstvo Celje, Lava 1 — Novo naselje.

SPREJMEM dobro gospo za varstvo enoletne hčerke. Plačam dobro. Vprašati pri ing. Filipov, Na zelenici 14, Celje (Otok) ali telefon 13-33 od 18. ure dalje.

STALNO zaposlitev nudim natakarici, ki ima stanovanje v Celju. Pismene ponudbe naslovite na Bife »Parka«, Celje Maistrova 2

RAZNO

INSTRUKTORJA za knjigovodstvo Ekonomske šole potrebuje odrasla oseba. Zaželeni dijaki ali dijakinje zadnjega letnika šole. Ponudbe pod »Nagrada«.

V NAJEM dam mizarstvo delavnico. Stuklek Karl, Kolmanova 13, Celje.

POTREBUJEM 10.000 din posojila. Vrnem z obrestmi v enem letu po dogovoru. Za nagrado dam daljnogled. Ponudbe pod »Posojilo«.

POSTENEGA najditelja poročnega prstana z napisom »Mira 23. 10. 1971« prosim da ga vrne proti nagradi na naslov Kodela Hinko, Čopova 10, Otok.

IŠČEM inštruktorja za matematiko. Dobro plačam. Ponudbe pod »Integrali«.

PROSIM moškega, ki je minuli mesec okrog pete ure zjutraj šel s kolesom po Tomšičevem trgu proti Lekarni, se ozri za moškim z očali, za njim pa ženska v črnini, da odda svoj naslov na upravi lista pod šifro »Opozorilo«.

Društvo strojepiscev in stenografov Celje sprejema pismene prijave za strojepisni in stenografski tečaj. Prijave naslovite na Ekonomski šolski center — za Društvo strojepiscev in stenografov Celje, Vodnikova 10. Vsa pojasnila dobite po telefonu 14-03.

Upravni organ Skupščine občine Celje obvešča vse delovne in družbene organizacije ter občane o spremembi delovnega časa ob sredah tako, da bodo uradne ure za stranke od 8-11 ter od 12 do 17. ure.

Delovni čas in uradne ure ostalih dni v tednu ostanejo nespremenjene.

IZ PISARNE ODDELKA
ZA SPLOSNE ZADEVE

Stane But, 52, Ločen dol, poškodoval si je levo nogo; **Anton Grobelšek**, 29, Polzela, poškodoval si je prste desne roke; **Vinko Flis**, 25, Celje, poškodoval si je levo stopalo; **Edo Levstik**, 21, Cerovec, poškodoval si je prste desne roke; **Martin Jeranko**, 45, Podčetrtek, poškodoval si je levo roko; **Hairudin Deonič**, 17, Celje, poškodoval si je levo zapestje; **Petar Rakar**, 43, Zabukovje, poškodoval si je desni gleženj; **Jože Svent**, 20, Velenje, poškodoval si je desno roko; **Branko Prešiček**, 15, Polzela, poškodoval si je desno doko; **Franc Perger**, 22, Letuš, poškodoval si je levo roko; **Vinko Arnsšek**, 39, Smartno, poškodoval si je prste leve roke; **Stefan Golob**, 22, Celje, poškodoval si je levo roko; **Alojz Koren**, 28, Celje, poškodoval si je desno stopalo; **Franc Skrablin**, 17, Podturn, poškodoval se je po glavi; **Alojzija Javornik**, 41, Zg. Zreče, poškodovala si je levo stopalo; **Maks Adamič**, 22, Stranice, poškodoval si je prste leve roke.

OSNOVNA SOLA LJUBNO
OB SAVINJI

proda KOMBIBUS TAM 2000 — letnik 1967. Vozilo je brezhibno in v voznem stanju. Ogled vsak dan od 8. do 12. ure.

SMUČARJI
POZOR!

Ljubitelje smučanja čaka v letošnji sezoni na GOLTEH še ena ugodnost. Gondolska žičnica bo med 12. in 15. uro redno obratovala vsake pol ure.

Čakajo vas odlično pripravljene tereni, 70 cm snega in nadvse ugodne prometne zveze.

ZAHVALA

Osebu Očesnega oddelka se prisrčno zahvaljujem za uspešno zdravljenje. Posebna zahvala dr. Vrhovcu za uspešno operacijo, kakor tudi prim. dr. Jurku za sodelovanje in spodbudne besede hvaležni pacient Rudi Medved z ženo Marijo.

Odbor za kadre in standard pri
Gradbenem obrtnem podjetju
»USLUGE« Polzela

razpisuje
prsto delovno mesto

FINANCNEGA KNJIGOVODJE

Pogoj za sprejem je naslednji:
1. ekonomski tehnik s prakso

Nastop službe je možen takoj.
Stanovanja ni na razpolago.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

NADALJUJEMO
Z VELIKO NAGRADNO IGRO

sledite

IN PRIPRAVLJAMO
NOVA PRESENEČENJA

ŽREBANJE 1. FEBRUARJA 1972

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJEDA,
to je konstantna,
dobra

KAVA

ELEKTROTEHNA

TRGOVSKO, UVOZNO IN IZVOZNO PODJETJE
Z ELEKTROTEHNIČNIM MATERIALOM

NUDI

v svojih prodajalnah:

CELJE — Stanetova ulica 16

VELENJE — Prešernova ulica

SLOVENJ GRADEC

- ves elektroinstalacijski material
- elektromotorji, hidroforji
- vodovodni in sanitarni material
- keramične ploščice
- akustika, radio in TV sprejemniki z nadomestnimi deli
- kuhinja GORENJE
- gospodinjski aparati: hladilniki, štedilniki, pralni stroji

VABIMO VAS K UGODNEMU
NAKUPU!

TKANINA

od 20. novembra 1971
do 20. januarja 1972

VKLJUČUJEMO

VSAKEGA KUPCA
V VELIKO JUBILEJNO
NAGRADNO IGRO

VELEBLAGOVNICE
TKANINA
CELJE

in v poslovalnicah

TKANINA-DEKOR

Stanetova 19

Veronika

CELJE ZIDANŠKOVA 1

pri nakupu za vsakih 100 din se dodatni kupon

10 GLAVNIH JUBILEJNIH NAGRAD

1. „fifto“ - luxe	7. televizor
2. olimpiada München - 1oseba	8. električni štedilnik
3. pralni stroj	9. hladilnik
4. moped „Tomas“	10. preproga 3x2
5. pony ekspres	in še 20 moških srajc
6. stroj za pranje posode	20 kombinez

žrebanje 29. 1. 1972

KUPUJTE V TRGOVINAH

TKANINA CELJE

TRGOVSKO PODJETJE
nama
LJUBLJANA

VELEBLAGOVNICA
VELENJE

Od 10. do 22. januarja 1972
30-50% znižanje prodajnih cen

nama
VELENJE

vam v razprodaji nudi
izredno ugoden nakup
kvalitetnih in modnih
MOŠKIH, ŽENSKIH
in OTROŠKIH PLAŠČEV
po izdatno znižanih
cenah

Izkoristite enkratno priložnost!

IZKORISTITE IZREDNO PRILOŽNOST

→ **NAGRAJUJE**

Z GARNITURO EMAJLIRANE POSODE: ABC, IDEAL ALI JE-
DILNE SKOĐELE NA VSAKI EMO PEČI NA OLJE VAS ČAKA
NAGRADA OD 8. 11. 1971 DO 31. 1. 1972

SPOMNILI SO SE NANJE

V preteklem tednu je bilo v prostorih kolodvorske restavracije prisrčno slovo uslužbencev, ki bodo odšli v zasluženi pokoj. Uprava kolodvorske restavracije jim je pripravila slavnostno kosilo in jih ob slovesu tudi obdarila. Vsak izmed njih je dobil še povprečni mesečni dohodek iz preteklega leta in šopek nageljnkov. V prijetnem razpoloženju so se odhajajoči člani kolektiva zadržali do večera, razšli pa so se z željo, da bi se vez med njimi in kolektivom, ki so se mu žrtvovali lepo vrsto let, nikoli ne pretrgala.

sosed sosedu

POCUKRANI TEPEŽ

Noč je zagrnila svoje zastoje, ko je zaškrtalo v ključavnici nekega stanovanja, v neki stolpnici. Prišel je iz šole dvanaestleten deček in se nemo zastavil v praznino svojega doma. Prazna soba, kuhinja, balkon, le v kotu je vreščala pisana papirja. Njeno vreščanje je prineslo v turobnost dneva sprostitve in Fantek ga je bil vesel. Hitro je zakuril, da ne bi mamica prišla v mrzlo in da se očka ne bi jezil. Ko je zapiral vrata stanovanja, ga je spremljal smeh otrok. Ki so se smejali njegovega dolgemu plašču, zelo modernemu, pa vseeno smešnemu za otročja okoljskih blokov. Ko je fantič po stanovanju vse postoril, se je lotil bonbonov iz mamine bomboniere, ki jo je dobila za dedka Mraza. Povrsti je odvijal svetleče dobrote, kasneje pa je že izbiral Papirčke je previdno spravil, v sredino pa je vložil nekaj trdega. Bomboniera je bila ponovno polna in lepo spravljena na svojem mestu. Ko se je mati zvečer vrnila, je bil njen mali sine že pred televizorjem. Spontano je buljil vanj in prezrl mater, ki je stopila v stanovanje. Mati se vozi v službo v tuj kraj. Komaj na večer se vrne, da spremi otroka na spanje. Tako iz dneva v dan, vsak dan. Že vsa leta, ko je bil otrok še v varstvu, vsa leta ko hodi v šolo. Oče?

Malokdaj se prikaže, nič ga ni videti. Če pa pride, samo kriči. Na mater, na otroka. Sama, iz dneva v dan sama. On sam v šolo, domov, spet sam. Ona v službo, delo, delo doma, otok Neizpeta pesem od začetka do konca. Utrujene oči matere begajo od prostora do prostora. Ustavijo se na sinu, ki zre v televizor. Pokukajo še na polico, kjer je spravljena bomboniera. Roka počasi stegne po njej in že prsti odvijajo čokoladne bonbone. Prvega — prazen je, drugi prav tako, tretji, četrti, peti... Oči se počasi zavoro v fantov obraz. Si ti pojedel, sprašujejo, obtožujejo. Sprva molk, a počasi se razraste v vihar. Besede padajo, obtožujejo, jokajo. Kaj sem ti napravila, da me goljufaš, da mi zavijaš, da čokolado nadomeščaš s papirjem? Vprašanja so padala, palica je zažvižgala svojo pesem, njen refren pa je še dolgo odmeval v fantovi glavi. Na zadnji plati so se začrtale lise, v otrokovih očeh pa je ugasnil blesk. Sam, vedno sam, je pesem, neizpeta do konca, odzvanjala v njegovih ranah. V srce pa je legla mora, sestavljena iz samote, papirčkov in čokoladnih bonbonov.

Materino srce pa ni dojelo, da včasih tudi sladkorčki lahko nadomestijo samoto, ki se razrača v srcih otrok.

ZDENKA

O celjskem samoprispevku govorijo

PREBUJENA ZAVEST - TEMELJ SOLIDARNOSTNE AKCIJE

Slab mesec nas loči od referenduma o samoprispevku, ki bo saniral pomanjkljivo otroško varstvo in preveč obremenjeno šolstvo. Zlasti je stanje pereče v osnovnem šolstvu, zato je razpisan samoprispevek za dve novi šoli: Za Otok in Lavo, za prizidke v Vojniku in na Polulah ter za telovadnico v Dobrni.

Vlado Ramor

V otroškem varstvu pa zajema program štiri vzgojno varstvene ustanove: Hudinjo, Otok, Store, Ostrožno. Te varstvene ustanove naj bi zgradili v letih 1972 do 1976.

Toliko o programu. Nas pa zanima še druga, morda ne

toliko vidna, pa vendar zelo važna stran za sanacijo in uspešnost pri referendumu o samoprispevku — osveščenost ljudi, moralna obveza, ki jo čutijo ob razpisu. Tu ne gre zgolj za samo propagando, temveč za tisto, kar naj bi propaganda v ljudeh vzbudila.

Pa pogledjmo kaj pravijo o tem ljudje, ki že po svoji funkciji družbenega delavca razmišljajo o tem.

VERA STREHOVEC, ravnateljica druge osnovne šole v Celju: »Prosvetni delavci je razumljivo, da pozdravljamo referendum — le kdo bi videl potrebe šolstva bolj kot mi? S tem se bodo otrokom omogočili boljši delovni pogoji in rešeno bo najvažnejše: — približali se bomo do zdaj utopični zamisli, da bomo imeli enoinpol izmenski pouk od petega do osmega razreda in to v dopoldanskem času. Na šolah bomo poskrbeli za moralno pripravo staršev na referendum, pojasnili bomo težave otrok in potrebe in mislim, da ovir ne bo. Nujno je, da je še več reklame, da pride ljudem v meso in kri. Naši ljudje so dovezetni za pozitivna in osveščena dejanja, če jim bo vse po

Vera Strehovec

pravici razloženo. Upam v najboljše!»

RAMOR VLADO, sekretar in vodja kadrovske službe v Metki: »Naš kolektiv je že seznanjen in posebej obveščen o referendumu. Tudi delavski svet je o tem razpravljal. Mi govorimo o referendumu, pa vendar se mi zdi, da so se premalo o vsem poučeni. Še več bi bilo treba seznanjanja, kajti ljudje so za rešitev perečih vprašanj v otroškem varstvu in šolstvu. Delavke, ki pretežno žive tudi v našem okolišu, mislim

na delavke iz naše tovarne, z vsem srcem, večina pravim, podpirajo referendum, ker bo prav njim največ koristil. Na Ostrožnem se bo gradil vrtec in s tem bo tudi marsikateri naš socialni problem rešen. Mi bomo z naše strani storili vse, kar bo v naši moči. Precej naših delavcev bo samoprispevka oproščenih, ker na žalost še niso dosegli slovenskega minimuma plač — 1000 ND, mislim pa, da bodo vsi glasovali za samoprispevek.

ŠTIRJE V KOMBIJU

S STARIM AVTOMOBILOM
PO EVROPI
Piše: Branko Stamejčič

Kaj kmalu smo spoznali, zakaj toliko ljudi ljubi to mesto in zakaj se vsačdo, ki je že bil tu, tako rad vrača. Mesto naravnost diha neko privlačnost. Nič kaj široke ulice, hšše in pisarne brez zaves, razstave diamantov, mostički in mostovi, kanali, starejši ljudje, ki žive v svojem svetu ob čašici v kavarni, mladina, ki vsa brez izjeme nosi dolge lase in hiti na kolesih, kdo ve kam, turisti z obveznimi foto aparati, trgovinice s spominki, lep in prostiran trg s spomenikom, slavni park, kjer poležavajo hipiji in se grejejo ob zadnjih žarkih jenskega sonca in trg, kjer lahko kupiš vse vrste rabljenih stvari. Prodajali so lonce, motor predpotopnega avtomobila, plošče, obleko, perilo, krznenne plašče, ki so veljali od sto do dvesto novih dinarjev, uniforme tajske legije, pornografsko literaturo, opremo iz davno potopljenih ladij, dele koles, mamila, pommies-frites z majonezo...

Hudo nam je bilo, ko smo še isti dan zapuščali to čudovito mesto. Zvečer smo že spet vozili skozi majhna mesteca in pasli poglede na tipičnih hišicah, ki dihaajo urejenost in čistočo. Čudili smo se plovečim stanovanjem, ki so jih polni kanali, Mef in Pajo pa sta že spet gledala televizijo. Žal niso bili vsi Holanci tako uvidni, da bi gledali isti program in nekateri so na

ravnost zlobno gledali drugega, tako da sta Mef in Pajo dobila nekam zmedene oči. Pozno ponoči je že bilo, ko smo prispeli do predmestja prestolnice Holandije — Haaga. »Bi si ga ogledali?« je vprašal Čork. V istem trenutku mu je odgovoril kar kombi sam. Očitno mu ni bilo preveč všeč, da je Čork zamenjal varovalke z žebli in nenadoma smo bili vsi v dimu. Svignili smo sko-

so bile uničene stop lučke in izgorel avtomat za smerne luči. »Nič hudega, fantje«, je spet povedal svoj priljubljeni stavek Čork. In šli smo naprej! Kar žaj nam je bilo, ko smo zapustili slikovito Holandijo in prišli v Belgijo, državo, kjer že prvi pogled vzbuja občutek neprijaznosti in do konca zmaterializirane družbe. Edina stvar, ki nam je od Belgije ostala v spominu, je čudovita plaža v

najstrožji v Evropi, kljub strahu pa s prehodom nismo imeli nobenih težav. V naših potnih listih so se zasvetili žigi: »Dovoljena dolžina bivanja v Združenem kraljestvu en mesec«.

Trda noč je bila, ko smo vozili skozi Dover. Bilj smo se vsi zaspani in šele čez nekaj minut smo se spomnili, da je treba pravzaprav voziti po levi strani in da z vožnjo po enosmerni cesti v prepovedani smeri ne bomo daleč prišli. Spet smo obracali in iskali pravo cesto. Ko smo jo končno našli, smo bili zelo veseli, saj so številke na kažipotih kazale, da do Londona sploh ni tako daleč, kot smo sami izračunali. Šele nekoliko pozneje, ko so se številke na kažipotih je prepočasni nižale, smo spoznali, da so napisani kilometri pravzaprav milje.

Da ne bi bilo sprememb v našem že ustaljenem dnevnem redu, je poskrbela guma. Potem, ko sta jo vsa premražena in preklinjajoča zamenjala Mef in Pajo, je od revice ostalo bore malo.

Kmalu so nas obsijali prvi sončni žarki. S seboj se seveda prinesli dobro voljo, ki pa je žaj v prometni gneči, ki se je začela že deset milj pred Londonom, hitro koprnela. Po polže smo drveli proti mestu in zavidljivo opazovali pešče, ki so nas prehiteli. No, vsaj nekaj dobrega je prinesla ta gneča.

Nadaljevanje sledi

The Houses of Parliament z Big Benom so gotovo ena največjih znamenitosti Londona

zi rdečo luč na semaforju (če vam še nisem povedal, je to Čorkova specialiteta), Čork je z eno roko vozil, z drugo gasil požar, mi pa smo z obžalovanjem ugotavljali, da smo sicer vzeli s seboj vsakršno kramo, na plinske maske pa smo žal pozabili. Spet sta Čork in Pajo popravljala in spet sva z Mefom zaman iščala WC Smola pač! Zeblje so spet nadomestile varovalke. Edina škoda, ki smo jo pretrpeli.

Oostendeju, kjer sva z Mefom končno našla WC. Kot o'roci smo se igrali po pesku, potem pa smo se odpravili na ladjo, ki nas je v štirih urah pripeljala v deželo, ki smo si jo vsi tako zelo želeli spoznati.

EDINA DRŽAVA V EVROPI, KJER VOZILJO PO »PRAVI« STRANI

(To pa seveda ne velja vedno za Čorka!)

Angleški cariniki slove kot